

KARJALAN POJAT

N:o 3
LOKAKUU
2010

POHJOIS-KARJALAN

RESERVILÄISLEHTI

KUNTOA JA VALMIUTTA

Päätoimittajan palsta

Syksy saa

Kesäkuun lehdessä toivottelin paitsi lämpimiä kelejä, myös liikunnallisia hetkiä metsien marjasadon perässä. Toivomus lämpimistä keleistä toteutuikin sitten päälle toivoin. Liperiläiset saivat lämpöennätyksen nimiinsä, ja sitä ei vähässä kummassa "luovuteta" pois.

Itsekin haaveilin rontostelevani "kontioillani" lakkareissuilla tutuilla soilla sekä männikkökankailla puolukoiden perässä. Mutta minkä olen itse kokenut ja kuullut, liikunnaksi monien marjareissut ovat jääneet. Ja kaiken kukkuraksi, metsän elävätkin joutuvat tulemaan eväiden loppuessa asutuksen pintaan. Karhuja – metsän omenoita - keikkuu puutarhojen puissa kuin omenoita ikään.

Löysin myös itseni seisomasta puolukanmyyjän jonosta odottamassa ämpärini täytteeksi

ämmänsaarelaista puolukkaa. Kyllä hävettää! Nämä kotoiset suolasienet taisivat tulla keräytyksi syyskuun loppupuolen pakkasöinä – jos niitä lie ollutkaan.

Kylmiä tuulia näyttäisi puhaltavan myös maanpuolustusrintamalla. Otin pari viime hetken lainausta lehdenkin sivuille. Puolustusvoimien komentajan puheesta kuultavat varsin nopealla aikataululla tehtävät uudistukset. Juuri valmistunut "Asevelvollisuustyöryhmän" esitys löytyy puolestaan kokonaisuudessaan osoitteesta www.defmin.fi.

Maan syrjäisimmässä kolkassa eläessämme olemme oppineet, että yleensä uudistukset ovat jonkin asian leikkaamista, etuuden poistoa ja palvelun häviämistä. Rajalla on tekniikkaa lisätty ja organisaatiosta nyppäistään taas vuodenvaihteessa yksi porras pois. Ja milloinkas sitä Kontiorannan varuskuntaa viimeksi oltiinkaan

lakkauttamassa?

Niin kuin lehden sisällöstä näkyy, maakunnan reserviläiset ovat viettäneet kesäänsä monien hyvien harrastusten parissa. Syksy tuo eteen taas kokousten ja tilaisuuksien suman. Joululehdenkin tekeminen on yllättävän lähellä. Toivotankin intoa ja iloista mieltä ilmoitusten keräämiseen! Vuorossa ovat Enon, Joensuun ja Kontiolahden yhdistykset. Jutut ja kuvat koko piirin alueelta olisivat jälleen erinomaisen tervetulleita!

Lämmintä syksyä!

Armas
Härkönen

Pohjois-Karjalan Alue toimiston päällikkö, everstiluutnantti Jouni Mattila (vas.), kapteeni Markku Hassinen, Pekka Laakkonen ja Harri Norismaa kuuntelevat Mika Käyhkön antamaa jämäkkää käskynantoa tarkka-ampujille. Kuva: Ari Eskelinen

Pohjois-Karjalan alue toimiston katsaus

Pohjois-Karjalan Alue toimiston syyskauden tärkein tehtävä oli operatiivisen suunnittelun ja asevelvollisten valvonnan ohessa toteuttaa asevelvollisten kutsunnat Pohjois-Karjalassa. Kävimme kutsunnoilla tänäkin vuonna jokaisessa kunnassa, aloittaen Rääkkylästä 17.8. ja päättäen kotikuntaamme Kontiolahdelle 9.9. Niin sanottu keräilyerä, parikymmentä nuorta, tarkastetaan Kontiorannassa 15.12.2010.

Alueellinen maanpuolustuskurssi (jatkokurssi) toteutetaan yhteistoiminnassa ISAVI:n kanssa Kontiorannassa 9.-10.11.2010. Kurssille osallistuvat yleiskurssin vuonna 2005 käyneet. Tähän läheisesti liittyen todettakoon, että allekirjoittanut on valittu Pohjois-Karjalan Maanpuolustusyhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi pitkäaikaisen puheenjohtajan Matti Kuosma-

sen muutettua pois maakunnasta. Toivotan kaikki Karjalan Pojat -lehden lukijat tervetulleiksi muun muassa yhdistyksen järjestämiin korkeatasoisiin avoimiin esitelmätalaisuuksiin, joita pidetään Joensuussa yliopiston kemianlaitoksen auditoriossa kaksi kertaa vuodessa (ilmoitamme ajankohdat ja aiheet Karjalaisen järjestöpaltstalla). Seuraavassa tilaisuudessa 6.10. klo 18.00 esitelmän pitää Maavoimien komentaja, kenraaliluutnantti Ilkka Aspara, aiheenaan maavoimien kehittäminen.

Sotilaiden ja siviiliviranomaisten välistä yhteistoimintaa poikkeusoloissa on valmisteltu ahkerasti lukuisista organisaatiouudistuksista johtuen nyt jo parin vuoden ajan. Siihen liittyen osallistumme yhteistoimintakäytäntöä testaavaan maakunnalliseen valmiusharjoitukseen POKA10 16.-18.11.2010.

Toisen maakuntakomppanian rekrytointikampanja toteutetaan 31.5.2011 mennessä. Kaikki asiasta kiinnostuneet, ottakaa yhteyttä esimerkiksi alueupseeriini majuri Arto Jeskaseen tai liperiläiseen komppanianpäällikköön Mauri Nissiseen. Reserviläiskoulutuksen puolella toimeenpantavanamme on vielä muutama komppaniatasoinen kertausharjoitus ja vapaaehtoinen harjoitus. Tuemme tuttuun tyyliin useiden MPK:n järjestämien kurssien toimeenpanoa.

Kertausharjoitukseen liittyen huolenamme on, että niihin tulee erittäin runsaasti vapautushakemuksia, osin hyvin perusteltuja, osin ei.

Pohjois-Karjalan Alue toimiston päällikkö, everstiluutnantti Jouni Mattila

"Tarvitaan puolustusvoimien perusteellinen uudistus. Menetelmänä ei silloin voi olla vanhojen organisaatioiden "höylääminen" ohuemmaksi tai toimintojen siirtäminen paikkakunnalta toiselle niitä osittain supistaen. Sekä toiminnat että rakenteet on uudistettava niin, että teemme työtämme tulevaisuudessa uusin tavoin ja uusituissa kokoonpanoissa. Uudistusten pitää tuoda myös pysyviä säästöjä, ja ne on pantava toimeen suurimmalta osin viimeistään vuoden 2015 aikana siten, että puolustusvoimat on uudessa asennossa vuoden 2016 alusta lukien. Rahoitushaasteissamme emme voi laskea sen varaan, että mahdollinen sotilaallinen liittoutuminen ratkaisisi ne."

Puolustusvoimain komentaja, kenraali Ari Puheloinen 20.9.2010.

MPK:n piiriorganisaatio uudistetaan 1.1.2011 alkaen

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) kevätkokous on 26.5.2010 hyväksynyt MPK 2015 -strategian. Osana strategiaa uudistetaan yhdistyksen piiriorganisaatio 1.1.2011 alkaen.

MPK jakaantuu jatkossa seitsemään maanpuolustuspiiriin sekä ilma- ja meripuolustuspiireihin. Jokaisessa piirissä on yksi tai useampia Koulutus- ja tukiyksikköä (KOTU). Käytännön koulutus toteutetaan maakunnallisissa ja puolustushaarakohtaisissa KOTU-yksiköissä. MPK:lla tulee jatkossakin olemaan palkattua henkilökuntaa ja toimintaa jokaisessa maakunnassa.

MPK:n uudet maanpuolustuspiirit ovat 1.1.2011 alkaen

- Etelä-Suomen maanpuolustuspiiri (Helsinki ja Uusimaa)
- Lounais-Suomen maanpuolustuspiiri (Varsinais-Suomi ja Satakunta)
- Hämeen maanpuolustuspiiri (Kanta-Häme, Päijät-Häme ja Pirkanmaa)
- Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiiri (Kymenlaakso, Etelä-Savo ja Etelä-Karjala)
- Länsi-Suomen maanpuolustuspiiri (Pohjanmaa, Etelä-Pohjanmaa, Keski-Pohjanmaa ja Keski-Suomi)
- Savo-Karjalan maanpuolustuspiiri (Pohjois-Savo ja Pohjois-Karjala)
- Pohjois-Suomen maanpuolustuspiiri (Pohjois-Pohjanmaa, Kainuu ja Lappi)

Strategian mukaan kaksi kolmesta yhdistyksen koulustarjonnan osittain sotilaallista ja sotilaallisia valmiuksia palvelevaa koulutusta suunnattuna ensisijaisesti sijoitetulle ja sijoituskelpoiselle reserville. Koulutuksen tavoitteet määritellään yhteistyössä puolustusministeriön ja pääesikunnan kanssa. Tavoitetilassa koulutus tukee merkittävästi puolustusvoimien joukkojen kouluttamista ja suorituskyvyn ylläpittoa sekä valmiuksia tukea muita viranomaisia.

Kolmannes tarjonnasta on kaikille kansalaisille avointa varautumis- ja turvallisuuskoulutusta. Se lisää yleistä valmiutta ja toimintakykyä yhteiskunnan häiriötilanteissa tukien aktiivisesti yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen tukemisen (YETT) strategian toteuttamista. Koulutus antaa mahdollisuuden naisten laajalle osallistumiselle vapaaehtoisen maanpuolustustoimintaan.

Lisätietoja antavat:
puheenjohtaja Harri Kainulainen (050 62411, harri.kainulainen@mpky.fi) ja toiminnanjohtaja Pekka Tuunanen (040 505 6639, pekka.tuunanen@mpky.fi).

RITARIPERHONEN

Upea kesä on takanapäin ja sen tulemme muistamaan pitkien, lämpöisten helteiden lisäksi siitä, että ritarien ritari Onni Määttänen siirtyi partioimaan uudelle tiedustelualueelle. Meidän ritarimme sai arvoisansa hautajaiset kotikylänsä Ilomantsin kauniissa kirkossa. Onni ja hänen asetoverinsa ovat esimerkillään jättäneet meille arvokkaan perinnön, maanpuolustustahdon, mikä sykkii hyvin voimakkaana täällä Pohjois-Karjalassa. Tämän päivän maanpuolustushenki, mikä nojautuu yleiseen asevelvollisuuteen ja koko maan kattavaan puolustukseen, on hyvin vahva.

Nykypäivän elämä on kuitenkin jatkuvaa muutosta. Myös reservin elämässä on omat epävarmuustekijät tulevaisuuden suhteen. Ennen asevelvollisuusajasta, varusmiespalvelus ja sitä seuranneet kertausharjoitukset, oli suurin maanpuolustushengen kehittäjä ja ylläpitäjä. Kaikki kokivat olevansa tärkeitä, vahvoja lenkkejä maanpuolustusketjussa ja näin ollen oikeita sotilaita reservissä sekä maanpuolustushengen vastuunkantajia. Nykyisin tämä henkinen polku ei kaikkien osalta ole aivan eheä. Sijoitetun reservin määrä on pudonnut viime vuosina. Iso osa reserviläisistä kokee joutuneensa sivuun tästä yhteisöllisyydestä, koska mitään suunnitelmaa heidän jatkostaan reserviläisenä ei ole näkyvissä. Tämä syrjäytymisen tunne voi aiheuttaa passivoitumista ja maanpuolustushengen rapautumista.

Yli 35-vuotiaille reserviläisille on tarjolla sodanajan tehtäviä aina vain vähemmän. Kuitenkin meillä on paremmat mahdollisuudet ikään katsomatta

vapaaehtoiseen maanpuolustustoimintaan kuin milloinkaan aikaisemmin. Aktiivireserviläisille on tarjolla monipuolisia tehtäviä MPK:n kouluttajina, maakuntajoukoissa, reserviyhdistyksissä, rauhanturvaajana, monipuolisessa kiltakentässä tai vaikkapa puolustusministerimme väläyttämässä kodinturvajoukoissa tulevaisuudessa. Näitä toimintoja ei tule nähdä korviketoimintana ns. oikealle reserviläistoiminnalle eli perinteisille kertausharjoituksille, vaan ne kaikki ovat osa varautumista yhteiskunnan kriisiolosuhteisiin ja näin osa tärkeää kokonaismaanpuolustusta.

Yhteistyön kautta

Yhdistyksien koot vaihtelevat suuresti piirimme alueella. Toimintaa järjestettäessä kannattaa yhdistysten tehdä yhteistyötä muiden yhdistysten kanssa. Näin voimme taata tapahtumien laadukkuuden ja houkuttelevuuden eri-ikäiselle jäsenistölle. Nuoret upseerit tulee saada mukaan toimintaan. Jos heitä ei toiminnassa näy, ei syy ole välttämättä heissä. Toimivalla yhdistyksellä on aktiivinen yhdistysjohto, joka käyttää aikaansa jäsenhuoltoon ja varmistaa, että yhdistyksen toiminta on monipuolista ja houkuttelevaa.

Reserviupseeriliiton mallisääntöjen mukaan hallituspaiikat ovat määräaikaaisia, enintään kuusi toimintavuotta peräkkäin. Yhdistyksissä on hyvä saada vaihtuvuutta. Eri henkilöillä on uusia ja erilaisia näkemyksiä toiminnan kehittämiseksi. Näin saamme pidettyä toiminnan mielenkiintoisena siellä

yhdistyksissä. On myös hyvin tärkeää etukäteen ennen nimeämiskokousta kartoittaa eri tehtäväalueille nimettävät vastuuhenkilöt; puheenjohtajistoon, hallitukseen ja jaostoihin.

Joka vuosi meille kokeneille toimijoille tulee ikää lisää mittariin. Tästä syystä on todettava, että olisi hienoa nähdä paljon uusia kasvoja yhdistystoiminnassa ja muussakin vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä täällä Pohjois-Karjalassa tuomassa uudenlaista virtaa ja ideoita toimintamme.

Yhdessä voimme osallistua ja lähteä Pohjanmaalle, sillä RUL:n korkein päättävä kokous, joka kolmas vuosi järjestettävä liittokokous, pidetään Seinäjoella 21.11.2010. Tarjolla on varsinaisen kokouksen lisäksi runsaasti yhteistä ohjelmaa myös Reserviläisliiton ja Maanpuolustusnaisten liiton kanssa. Suunnittelemme tapahtumaan yhdessä reserviläisten kanssa yhteiskuljetusta täältä Pohjois-Karjalasta.

Toimeliasta syksyä koko vapaaehtoiselle maanpuolustuskentälle toivottaen.

Harri Norismaa
Pohjois-Karjalan
reserviupseeriipiirin
puheenjohtaja

VALMIUTTA...

Historiallisen lämmin kesä on takana ja alkaa valmistautuminen vuoden viimeiseen neljänneeseen, joka tuo mukanaan yhdistysten syyskokouksia ja mahdollisia muutoksia toimintoihin ja toimintasuunnitelmiin. Myös reserviläispiirissä ovat asiat edenneet siten, että syyskokous tiistaina 26.10. valitsee uuden puheenjohtajiston ja päättää tulevan vuoden toiminnan päälinjaukset.

Tuo kaikkien aikojen lämpimin päivä 29.7., tulee varmasti hyvin säilymään ainakin niiden soutajien mielessä, jotka kyseisenä päivänä osallistuivat Karelia soutuun Alue-toimiston kirkkoveneessä välillä Haapalahti-Jakokoski. Everstiluutnantti Jouni Mattilan kipparoima venekunta selvisi tuosta liki nelikymppisestä matkasta hienosti. Soututahti löytyi heti ensivedoista ja kipparin tehtävä oli lähinnä toppuutella porukkaa ja muistuttaa riittävästä tankkauksesta. Huolto pelasi erinomaisesti ja päivän päätteeksi päästiin vielä saunan lämpimään palauttelemaan mieliin retken huippuhetkiä.

Paljon sähköpostipalautetta ja keskustelua on aiheuttanut julkisuuteen saatettu esitys

valikoivasta asevelvollisuudesta ja Puolustusvoimien sodan ajan joukkojen supistamisesta alle puoleen nykyisestä, eli 75.000 – 150 000 henkilöön. Uhkakuvat ovat esityksen mukaan muuttuneet ja valtioiden välisiä konflikteja todennäköisempänä pidetään valtioiden sisäisiä ja alueellisia kiistoja. EU:n sanotaan lisänneen vakautta ja monet maat suunnittelevat massa-armeijoiden lakkautusta ja yleisestä asevelvollisuudesta luopumista. Suomen tulisi esityksen mukaan toimia samoin. Palvelukseen otettaisiin vuositasolla 5000 – 10000 miestä ja naista, ensisijaisesti vapaaehtoisia. Mikäli vapaaehtoisia ei saataisi tarpeeksi, voitaisiin palvelukseen kutsuttavat arpoa!

Liiton selkeä kanta on nykyisen järjestelmän säilyttäminen. Yleinen asevelvollisuus takaa jatkossakin riittävän suuren reservin ja alueellisen maanpuolustusjärjestelmän säilymisen. Maamme strateginen sijainti on hyvin erilainen moneen muuhun maahan verrattuna ja liittoutumattomana meidän tulee pystyä huolehtimaan omasta puolustuksestamme. Asia varmasti nousee esille ja aiheuttaa keskustelua liiton

hallituksen kokoontuessa Vantaalla.

Reserviläisammunnat lisäävät suosiotaan vuosi vuodelta ja tämän vuoden kisaan osallistui 91 ampujaa ja parikymmentä joukkuetta. Joukkuemestaruus matkasi jälleen Pyhäselän Reserviläisten ykkösjoukkueelle ennen Joensuuta ja Kontiolahtea. Pyhäselän kovasta tasosta kertoo myös viides ja yhdestoista sija. Oheistapahtumana ollut SRA – esittely oli hyvä lisä kokonaisuuteen ja lisännee lajin harrastajamääriä monella paikkakunnalla. Nuoret ovat vahvasti tulossa harrastuksen pariin! Onnittelut Outokummun juhliville yhdistyksille ja kiitokset lehden tekijöille.

Jorma Huttunen
Pohjois-Karjalan
reserviläispiirin
puheenjohtaja

KESÄN JÄLKEEN

Myönnettävä se on, että kun ikää karttuu, niin näköjään tuo aika alkaa kiittää entistä vinhemmin. Taas kerran on yksi vuosi kääntymässä loppupuolelleen. Kesästä 2010 jää varmasti monelle päällimmäisenä mieleen heinäkuun ennätyshelteet, mutta muutakin on tapahtunut. Edelliskesään verrattuna kesä oli reservipiirien osalta rauhallinen. Viime kesä meni monen jäsenen osalta Reserviläisurheiluliiton SRA-kilpailujen parissa. Tänä kesänä piireillä ei ollut liittojen kilpailujen järjestelyvelvoitteita. Kesä on kuitenkin kilpailujen aikaa. Ohjelmassa ovat niin piirien kuin liittojen mestaruuskilpailut. Piiritasolla kilpailutoimintaa on ollut varsinkin ammuntapuolella. Ilahduttavaa on ollut kilpailuihin osallistuneiden osallistujien määrä. Eniten osanottajia keräsi Pohjois-Karjalan Alue-toimiston johtama reserviläisten rynnäkkökiväärikilpailu. Kilpailuun osallistui 91 kilpailijaa. Määrää on pidettävänä hyvänä. Itse kilpailussa tehtiin hienoja tuloksia. Juuan Mika Martelin voitti henkilökohtaisen kisan tuloksella 188 ja huomioitava on, että Pyhäselän Reserviläiset ry voitti jo kolmannen kerran peräkkäin joukkuekilpailun. Edellä mainittu kisa on myös hyvä osoitus toimivasta yhteistyöstä. Alue-toimisto johtaa kilpailun, Maanpuolustus-koulutusyhdistyksen puolelta tulevat ammuttajat ja reservipiirit huolehtivat tulospalvelusta. Piirien osuuden hoitamisesta on annettava kiitokset Kontiolahtien Reserviläiset ry:lle ja varsinkin tulospalvelun hoitaneelle Ari Hevonkoskelle.

Liittojen kilpailuista tuliaisina oli mukavasti menestystä. Henkilökohtaisia mestareita leivottiin viisi. Kalle Leskinen Kontiolahtelta, Heikki Makkonen Juuasta, Matti Manni Joensuusta, Jukka Martikainen Lieksasta ja Yrki Varis Joensuusta. Myös joukkuekilpailut tuottivat mestaruuksia, joten piirien edustusampujille voidaan antaa kiitettävä arvosana menestyksestä. Tulokset piirien kilpailuista löytyvät piirien sivuilta www.pkreservi.fi ja liittojen osalta www.resul.fi Piirien ammuttojen lisäksi TULI ja LIIKE-toimikunta järjesti kaksi liikuntatapahtumaa. 12.8 suunnistuksen ja 14.8 pyöräilyn. Liekö ajankohta ja lämmin ilma verottanut osanottajien lukumäärää, mutta siitä huolimatta paikalle uskaltautui luvuttoman vähän osallistujia. Tapahtumat oli suunniteltu siten, että huononmallakin kunnolla ne olisi selvittänyt. TULI ja LIIKE ei kuitenkaan masennu vaan ensi vuonna yritetään uudestaan. Myös niin sanotun hikiliikunnan on kuuluttava reserviläisen liikuntavalikoimaan. Järjestöpuolella syksy on suunnitelmien ja syyskokousten aikaa. Molempien piirien piirihallitukset kokoontuivat Joensuussa 7.9. Kokouksien pääpaino oli molemmilla piireillä sama. Työlistalla oli valmistella henkilövalinnat liittojen ja piirien osalta, piirien toimintasuunnitelmat ja talousarviot vuodelle 2011. Piirihallitusten esitykset esitellään hyväksyttäväksi piirien syyskokouksille. Piirien syyskokoukset pidetään siten, että 26.10 on reservipiirin kokous ja 27.10 reserviupseerien vastaava

kokous. Molempien pitopaikka on Joensuu ja kokouksut löytyvät tämän lehden sisäsivuilta. Kaikki ovat tervetulleita.

Syksyn päätapahtuma on ehdottomasti kun ”kolome komiaa” eli Suomen Reserviupseeriliitto, Reserviläisliitto ja Maanpuolustusnaisten Liitto kokoontuvat samaan kaupunkiin pitämään kokouksiaan. Kokoukset pidetään 19.–21.11.2010 Seinäjoella. 19.11 ohjelmassa ovat liittojen hallitusten kokoukset. Lauantaina 20.11 pidetään Suomen Reserviupseeriliiton kolmen vuoden välein pidettävä liittokokous, Reserviläisliiton syyskokous ja Maanpuolustusnaisten Liiton syysliittokokous. Kokouksiin pyritään lähtemään Pohjois-Karjalasta mahdollisimman isolla joukolla yhteisesti. Pohjois-Karjalan on syytä näkyä ja kuulua molempien liittojen kokouksissa. Varsinaisissa kokouksissa nuijitaan yleensä jo esityslistalle valmistellut asiat, mutta käytäväkeskustelut ja tutustuminen muihin edustajiin on seikka, jonka painoarvoa ei voi väheksyä. Niiden avulla voi jokin ovi jatkossa aueta helpommin. HUOM! Seinäjoen tilaisuuksista saat tietoa liittojen nettisivuilta.

Ari Eskelinen
Pohjois-Karjalan
reserviläispiirien
toiminnanjohtaja

Toinen Maakuntakomppania perusteilla Pohjois-Karjalassa

Puolustusvoimien alaiset maakuntajoukot perustettiin Pohjois-Karjalassa vuonna 2007. Vaikkei Pohjois-Karjala kuulunutkaan ”pilottimaakuntiin”, oltiin toiminnan käynnistämiseksi tuolloin valtakunnallisesti ensimmäisten yksiköiden vauhdissa – ellei jopa kärjessä!

Nyt vuonna 2010 ensimmäisen komppania vakiinnutettua toimintansa koulutettuna ja kertausharjoituksissa taitonsa testanneena, aloitetaan toisen maakuntakomppanian aktiivinen rekrytointi. Pohjois-Karjalan Aluetuomiston tavoitteena on, että 2012 olisi maakunnassamme toinen koulutettu maakuntakomppania kasassa.

Maakuntajoukon tehtävät

Maakuntakomppanioille on määritelty kaksi perustehtävää:

Erittäin haastava sodanajan (SA) paikallispuolustus-tehtävä

Viranomaisia tukevat virka-aputehtävät, johon koulutetaan komppanian sisältä erityinen ”virka-apujoukkue”. Tarpeen tullen tehtäviin käytetään luonnollisesti koko kompaniaa.

Puolustusvoimien ensilähdönjoukkojen ikähaitarin yläpää alkaa nykyään olla 30 vuoden tienoilla. Tästä johtuen useat nuoret reserviläiset ovat huomanneet olevansa sijoittamattomassa reservissä, jota ei enää kertausharjoituksiin kutsuta, vaikka intoa ja halua riittäisikin.

Maakuntajoukoissa aktiivinen reserviläinen voi saada mielekkäitä SA-tehtäviä vielä lähes viisikymppisinä, mikäli hän on fyysiseltä ja psyykkiseltä kunniltaan maakuntajoukoille asetettujen tavoitteiden mukaisessa kuosissa. Lisäksi monen reserviläisen motivaatiota toimia maakuntajoukoissa lisää toiminnan ja tehtävien paikallisuus.

Ajankohtaista toimintaa reservissä

Tänä kesänä monet ovat huolestuneina seuranneet mm. Moskovan ympäristössä riehuneita maastopaloja. Vastaavat palot lienevät mahdollisia myös Karjalan tasavallassa, jolloin niiden leviäminen Suomen puolelle olisi hyvinkin mahdollista. Myös tämän kesän uutuustermi syöksyvirtaus on lisännyt pelastuslaitoksen mahdollisesti tarvitsemaa virka-aputyövoiman tarvetta.

Maakuntakomppania on saanut koulutusta Pohjois-Karjalan Pelastuslaitoksen taholta ja tehtäviin kuuluukin antaa apua esimerkiksi yllämainituissa tilanteissa, mikäli viranomaiset apua tarvitsevat.

Miten maakuntajoukkoihin pääsee ja mihin toiminnassa sitoutuu?

Maakuntajoukon henkilöstö valitaan vapaaehtoisuuden

perusteella. Joukkoon sijoitetaan pääsääntöisesti 30–45 vuotiaita, varusmiespalveluksen suorittaneita henkilöitä. Komppaniaan halutaan motivoituneita moniosaajia, jotka

sitoutuvat osallistumaan joukon koulutukseen.

Moni jo sijoitettu reserviläinen on kertonut saaneensa tietoa toiminnasta ”puskaradion kautta”, eli toiminnassa mukana olevat reserviläiset ovat kertoneet omia kokemuksiaan. Pohjois-Karjalan Maakuntakomppanian reserviläiset näkyvät aktiivisina toimijoina lähes kaikissa reserviläistoiminnan tapahtumissa ympäri maakuntaa, usein Maakuntajoukot-hihamerkillä varustetussa maastopuvussa. Maakuntakomppanian reserviläiset saavat säilyttää kotonaan lähes täydellistä sa-varustusta, lukuun ottamatta luonnollisesti aseistusta.

Sitoutumista

Lähtiessään toimintaan Maakuntajoukon reserviläinen sitoutuu:

osallistumaan joukon koulutukseen
osallistumaan joukon kriisiajan toimintaan
osallistumaan erikseen sovittavalla tavalla virka-aputoimintaan
huolehtimaan fyysisen kunnon ylläpidosta
huolehtimaan haltuunsa annettusta materiaalista

Lisätietoja aiheesta löytyy osoitteesta www.susirajankomppania.info.

Mikäli toiminta näyttää mielenkiintoiselta ja löytyy halua sitoutua joukon toimintaan, niin nettisivuilta voi täyttää sähköisen joukkoihin ilmoittautumiskaavakkeen, jonka vastaanoton ja käsittelyn toteuttaa Puolustusvoimat.

Yhteyshenkilönä Puolustusvoimien puolella toimii alueupseeri majuri Arto Jeskanen (02 99434161). Reserviupseereista komppanianpäällikköinä toimivat Antti Eteläpää (0505255585) ja Mauri Nissinen (0500225350).

Teksti: Antti Eteläpää ja Jarkko Riikonen

Pohjois-Karjalan puolustaminen on osa kokonaisuudesta

14. Divisioonan perinneyhdistyksen Lieksan alaosasto järjesti Pohjois-Karjalan aluepuolustamiseen tähtäävän tapahtuman kenraali Erkki Raappanan kunniaksi rakennetussa Raappana-puistossa Lieksassa. Tilaisuudessa esiintyivät everstiluutnantti Jouni Mattila lisäksi lieksalainen lauluyhtye Rajan Miehet ja ”Lääkintälottana siellä jossakin” -runotarinan esittänyt Emilia Lukkarinen.

14. D:n Lieksan alaosaston puheenjohtaja Juhani Ryyänen totesi kenraali Erkki Raappanan puolustaneen joukkoineen isänmaatamme urheasti ja kunniakkaasti. Nyt olemme saaneet elää rauhassa yhden ihmisiän ja samalla kehittää maatamme. Viime aikojen tapahtumiin viitaten Ryyänen totesi, että on hieno asia, että valtioiden päämiehet voivat hymyssä suin selvittää ongelmiaan. On hyvä, että rauhassa olemme saaneet elää, mutta maailmassa tapahtuu asioita, joiden vuoksi varuillaan on oltava. Sen historia on meille opettanut, Ryyänen totesi.

Pohjois-Karjalan aluetuomiston päällikkö everstiluutnantti Jouni Mattila:

- Olen kovasti otettu saadessani osallistua tähän tilaisuuteen. Koska tilaisuuden teemana on Pohjois-Karjalan puolustaminen, minun tehtävänäni on johtaa Pohjois-Karjalan puolustusta, kuten Raappana aikanaan. Tätä varten käytössäni on esikunta ja suuri joukko jalkaväkeä, kenttätykistöä, pioneereja, viestiasema ja huoltojoukkoja sekä rajajoukkoja. Viiden viimeisen vuoden ajan olen vastannut kriisiajan suunnittelusta. Siitä, miten Pohjois-Karjalaa konkreettisesti puolustetaan, missä, milloin, miten ja millä joukoilla sitä en kerro, sillä ne ovat salassa pidettäviä asioita.

- On kuitenkin hyvä tietää, millainen on se rakennelma ja suunnittelujärjestelmä, mille puolustus suunnitelmat rakentuvat. Meidän sotilaiden tehtävänä on laatia suunnitelmat myös pahimman varalle. Näillä joukoilla, kalustolla ja välineillä, mitkä meillä ovat käytössä, puolustamme maakuntaa. Ja voin vakuuttaa, että tätä varten tehdyt suunnitelmat ovat hyvät.

Perustana valtioneuvoston selonteko

Mattilan mukaan sotilaallisen maanpuolustuksen perusteet tulevat valtioneuvoston selonteista. Niitä on annettu viimeksi 2004, 2009 ja seuraava saataneen vuoden 2011 keväällä.

- Näissä selonteissa otetaan kantaa millaisia uhkia kulloinkin on olemassa ja millaisiin uhiin tulee varautua. Niissä käsitellään myös kaikkiin poikkeusoloihin kuuluvat kokonaisuudet mahdollisine uhkakehityksineen. Valtioneuvoston selonteissa todetaan mm. ettei Suomeen arvioida kohdistuvan painostusta tai sotilaallista voiman käyttöä ilman, että se olisi osa laajempaa kansainvälistä selkkausta. Suomeen kohdistuvan sotilaallisen voimankäytön tai sillä uhkaamisen vaarallisuutta ei kuitenkaan voi sulkea pois. Sotilasliittouksen kuulumattomana maana Suomi ei voi kuitenkaan perustaa puolustuskykyään ulkopuolisen avun varaan.

- Pohjois-Karjalan puolustus ei ole irrallinen osa Suomen puolustusta, mutta yksi osa sitä. Pohjois-Karjalan puolustamisen perusteet - niin suunnittelun, valmistelun kuin muunkin osalta, tulevat korkealta valtion johdosta ja puolustusvoimien johdosta.

Vaikka materiaalia on, maanpuolustustahto on Mattilan mukaan perustana Pohjois-Karjalan puolustamiselle.

- Niin kauan kuin maanpuolustustahto on tällä tasolla kuin se tällä hetkellä on, meillä sotilailla on hyvät edellytykset toimia ja

Everstiluutnantti Jouni Mattila puhui maakunnan puolustamisesta ja musiikista huolehti Rajan pojat.

varautua kaikkeen. Maasto-olosuhteet, vuodenaajat ja harjoitusolosuhteet ovat täällä haastavat, siksi mittavia sotaharjoituksia järjestetään kerran vuodessa, pääsääntöisesti talviharjoituksina.

Mattila kiitteli tehtyä yhteistyötä Aluehallintoviraston, ELY-keskuksen, ja Pohjois-Karjalan pelastuslaitoksen kanssa. Erityisesti Pohjois-Karjalan pelastuslaitosta hän kehui ansiokkaasta työstä valmiuden eteen.

- Se tuki mitä he antavat kuntien muiden toimijoiden suunnitteluun on ollut hämmästyttävän korkeatasoista, aivan sotilaalliseen tehokkuuteen verrattavaa toimintaa. Viimeisimmässä suunnitelmassa on varauduttu väestön ja kulttuuriomaisuuden evakuointiin. Jotta evakuointi onnistuisi hyvin, olemme suunnitelleet sitä yhdessä eri viranomaisten kanssa. Siinä sovitaan yhteen sekä puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen sodanajan suunnittelu, että viranomaisten, kuntakentän ja yritysten valmiussuunnittelu, Mattila totesi Raappana-puiston tilaisuudessa.

Teksti ja kuvat: Raine Turunen

Vapautuksen saanti kertausharjoituksesta vaikeutuu

Puolustusvoimissa on ryhdytty toimenpiteisiin kertausharjoitusten suuren poistuman pienentämiseksi. Meilläkin Pohjois-Karjalassa esimerkiksi komppania-tasoisenaan harjoitukseen käskyn saaneista noin 30-40 prosenttia hakee vapautusta. Keskimäärin noin 15-20 prosenttia kunkin joukon henkilöstöstä on tuollaisen vapautuksen myös saanut. Pääesikunnan uudet ohjeet, jotka sisältävät linjaukset kertausharjoitusten vapautusanomusten käsittelyyn ja myöntämiseen, ovat astuneet voimaan 15.6.2010. Aikaisempia vapautusperusteita on karsittu niin, että tulevaisuudessa yhä harvempi saa vapautusta kertausharjoituksesta. Tämä artikkeli ei mahdollista kaikkien asioiden yksityiskohtaista esille ottamista. Jos artikkeli aiheuttaa kysymyksiä, niihin vastataan mielellään aluetoimiston asiakaspalvelussa. Seuraavassa esitän kuitenkin muutaman keskeisen tiedon uusista ohjeista. Tässä yhteydessä korostan, että jokainen asevelvollisten kertausharjoitusvapautushakemus on aina yksilöllinen ja se myös sellaisenaan käsitellään.

Kertausharjoituksessa on kysymys asevelvollisuuteen liittyvän kansalaisvelvollisuuden täyttämisestä, joka vaikuttaa myös asevelvollisen muuhun ajankäyttöön. Tästä syystä on perusteltua, että harjoitukseen käskeminen tapahtuu noin 4-6 kuukautta ennen harjoituksen alkamista.

Menettely mahdollistaa asevelvolliselle riittävän valmistautumisen harjoitukseen ja muodostaa riittävän pitkän ajan elämäntilanteiden ja työasioiden järjestämiseksi harjoitukseen osallistumista varten. Koska kertausharjoitukset ovat lyhyitä, yleensä vain 5-7 vuorokauden mittaisia, harjoituksen aiheuttamien haittojen tulee olla merkittäviä, jotta vapautus voitaisiin myöntää. Pääperiaatteena pidetään sitä, että kertausharjoituksesta voidaan vapauttaa ainoastaan merkittävien asevelvollisuuslain määrittämien syiden perusteella. Kertausharjoitus muodostaa asevelvolliselle aina rasitteen, joka sinänsä ei ole peruste harjoituksesta vapauttamiselle.

Asevelvolliselle voidaan myöntää vapautus kertausharjoituksesta asevelvollisuuslain (1438/2007) 34 § 1 momentin perusteella neljässä (4) tapauksessa. 1) Ammatin ja elinkeinon harjoittaminen vapautusperusteena koskee jatkossa pääsääntöisesti vain yksityisyrittäjiä ja yksityisiä elinkeinonharjoittajia, joiden yritys- tai elinkeinotoiminta on pienimuotoista. Tyypillisimpiä esimerkkejä ovat pienet perheyrittäjät tai 1-3 ammattihenkilön muodostamat rakennus- ja palvelualojen yritykset. Mahdollisen vapautuksen perusteena on tällöin henkilön merkitys ammatin tai elinkeinon harjoittamiselle ja sen jatkuvuudelle kokonaisuudessaan. Maatalousyrittäjien ammatin- tai elinkeinon harjoittamiseen liittyvien vapautushakemusten käsittelyssä otetaan huomioon tilan koko ja tilalla käytettävissä oleva työvoima sekä saatavissa oleva lomitus. Erityisenä syynä voidaan pitää harjoituksen ajoittumista kylvä- tai sadonkorjuuajakaan. Todettakoon, että poikkeusolojen maataloustuotannon ylläpitämisen perusteella on mahdollista hakea keskeisille maatalousyrittäjille asevelvollisuuslain 89 §:n mukainen henkilövaraamisen päätös (ELY-keskus hakee), jolloin tällaista asevelvollista ei käsketä

Maaliosastoon kuuluva Onttolan rajajääkäri puki ylleen taistelusimulaattoria vuoden 2009 kertausharjoituksessa Hiinvaarassa.

kertausharjoitukseen.

2) Työnantajan toiminnalle aiheutuvan haitan perusteella vapautuksen saavat lähinnä vain työpäivän avainhenkilöt ja hekin vain jos siitä aiheutuu työnantajan toiminnalle erityisen vakavaa haittaa tai vahinkoa. Haitat on esitettävä kirjallisesti (rahalaskelmiseen) anomuksen käsittelevälle aluetoimistolle.

Asevelvollisuuslain 34 §:n perusteella vapautusta harjoituksesta hakee asevelvollinen, ei työnantaja. Työnantajaperusteeseen viitattaessa asevelvolliselta edellytetään työnantajan kirjoittamaa selvitystä erityisen vakavan haitan aiheutumisesta.

Työnantajan selvityksestä tulee käydä ilmi ainakin seuraavat asiat:

1. Työntekijän tehtäväkuvaus ja asema organisaatiossa
2. Harjoituksen aikana työntekijän vastuulla olevat tehtävät
3. Yrityksen koko ja mahdollinen vuositulo
4. Työntekijän osallistumisen aiheuttama muutos yrityksen tulokseen, tai toimintaan
5. Miksi yrityksessä ei kyetä korvaamaan asevelvollisen työsuoritetta sisäisin sijaisuusjärjestelyin
6. Työntekijän mahdollinen avainhenkilöstästatus, koska se on myönnetty ja mihin se perustuu

7. Toimenpiteet, jotka työnantaja on tehnyt mahdollistaakseen työntekijän osallistumisen kertausharjoitukseen.

Annettavan selvityksen tulee olla työntekijään ja hänen tehtäviensä merkityksellisyyteen harjoitusaikana keskeisesti liittyvä. Pelkkä yleisluontoinen viittaus erityisen vakavaan aiheutuvaan haittaan ei ole riittävä peruste vapautuksen myöntämiseksi.

3) Opiskelun aloittamiseen ja opintojen etenemiseen liittyvät perusteet ovat pääosin säilyneet entisinä. Niissäkin edellytetään kuitenkin aikaisempaa tarkempaa asian todentamista. Vapautushakemuksessa asevelvolliselta edellytetään oppilaitoksen antamaa allekirjoitettua todistusta henkilökohtaisesta läsnäolovelvoitteesta opiskelupaikkaa vastaanotettaessa, opintojakson tai kuulustelun pakollisuudesta tai sen suorittamisajankohdan muuttamiseen liittyvien järjestelyjen mahdottomuudesta.

Vedottaessa opinnäytetyön viimeistelyyn liittyvään syyhyn, asevelvolliselta edellytetään työn ohjaajan kirjallisesti antamaa lausuntoa, josta työn vaihe ja harjoitukseen osallistumisen työn valmistumiselle aiheuttama merkittävä haitta käy yksilöidysti esille.

4) Asevelvollisen muun erityisen henkilökohtaisen syyn perusteella tehdyt vapautushakemukset käsitellään aina tapauskohtaisesti. Muina syinä voidaan pitää asioita, joiden katsotaan muodostavan asevelvollisen elämässä lain mainitsemiin yksilöityihin perusteisiin rinnastettavaa vakavaa haittaa.

Mahdollisia perusteita vapautuksen myöntämiseen ovat: omat häät, oman rekisteröidyn parisuhteen laillistamistilaisuus, jotka todennetaan todistuksella avioliiton, tai rekisteröidyn parisuhteen esteiden selvityksestä, perheenjäsenen tai lähiomaisen hautajaiset, jotka todennetaan kuolintodistuksen jäljennöksellä, osallistuminen kansainväliseen urheilutoimintaan tai muuhun merkittävään kansainväliseen kilpailutapahtumaan Suomen edustajana sekä pitkäaikainen, todistettavissa oleva asuminen ulkomailla.

Ulkomaan matka on vapautuksen peruste vain jos matka on maksettu todennettavasti ennen kuin kh-käskey on saatu. Esimerkiksi suku- tai perhejuhlat ja niihin osallistuminen eivät muodosta perustetta vapautuksen myöntämiseksi.

Näillä ohjeilla Pohjois-Karjalan Aluetoimisto, muiden aluetoimistojen joukossa, käsittelee jatkossa reserviläisiltä tulevat anomukset. Suosittelem kuitenkin, että reserviläisen kannattaa kaikissa epäselvissä tapauksissa ottaa yhteyttä harjoituksen käskyttäneeseen aluetoimistoon jo ennen vapautusanomuksen laatimista.

Toivotan omasta ja Pohjois-Karjalan Aluetoimiston väen puolesta reserviläisille, yhteistyökumppaneille ja kaikille maanpuolustuksen ystäville oikein hyvää alkanutta syksyä!

**Maanpuolustusterveisin
Pohjois-Karjalan Aluetoimiston päällikkö,
everstiluutnantti Jouni Mattila**

Sää suosi pyöräilijöitä

14.8.2010 toteutettiin Hannu Martikaisen ideoima pyöräilytapahtuma. Hannu oli tilannut tapahtumaan mainion kesäsään, joten puitteet tapahtumalle olivat erinomaiset. Liekö kuitenkin sää ollut syynä, että jotkin muut aktiviteetit kiinnostivat enemmän kuin pyöräily. Lähtö oli sovittu Kylmäojan koulun parkki-paikalle klo 9.00. Paikalle ilmestyi allekirjoittaneen lisäksi viisi urhoollista. Mutta niinhän vanhat ja viisaat sanovat, että pidot paranevat, kun väki vähenee. Totuuden nimissä on kuitenkin sanottava osanottajamäärän olleen pieni pettymys.

Pyöräilemään lähtevien hurtti huumori ja leppeä kesätuuli kuivasi kuitenkin nopeasti pettymyksen kyyneleet. Reitti oli suunniteltu 37 kilometrin pituiseksi ja kiersi Kuurnan kanavan kautta Kulhoon. Kulhosta poljettiin Joensuuhun ja sieltä edelleen Kylmälleojalle. Valitettavasti Hannulle oli tullut työeste, mutta hän oli pyytänyt Karita Muuttorannan vetämään pyöräilijöitä. Karita piti tahdin sopivana ja niinpä hymy säilyi osallistujien huulilla koko matkan ajan. Allekirjoittanut ajoi huoltoajoneuvoa ja pyöräilyn aikana oli kolme huoltopistettä tasaisin välimatkoin.

Perillä nopea mielipidekysely antoi tuloksen, jonka perusteella TULI ja LIKE järjestää pyöräilyn myös vuonna 2011. Kannattaakin tutustua vuoden alussa piirien nettisivuilla olevaan tapahtumakalenteriin ja siirtää tapahtuman ajankohta heti omaan kalenteriin.

**Teksti ja kuvat:
Ari Eskelinen**

Aurinko paistaa ja hymy on herkässä lähdön hetkellä.

Sodan ja rauhan ritarin vuosisadan mittainen taival

Mannerheim-ristin ritari numero 119, talousneuvos Onni Henrik Määttänen kutsuttiin viimeiseen iltahuutoon kesäkuun 13. päivänä Joensuussa. Ilomantsin Maukkulasta lähtöisin oleva sissiritari täytti helmikuussa 102 vuotta.

Suojeluskuntaan Määttänen liittyi jo poikasena, ja oppi siellä aseenkäyttöä sekä suunnistusta. Asepalveluksensa hän suoritti raskaassa tykistörykmentissä Viipurissa. Lokakuussa 1939 hänet kutsuttiin Ilomantsissa kootun Erillinen pataljoona 11 riveihin koulutuksensa mukaisesti tähtystäjäksi ja tarkka-ampujaksi. Joulukuussa hän haavoittui lievästi sirpaleesta Oinassalmella. Asetakkiin kiinnitetty suojeluskunnan suoritusmerkki sekä taskussa ollut muistikirja ilmeisesti pelastivat hänen henkensä. Muistoksi haavoittumisesta jäi myös normaalia lyhyempi oikean käden etusormi.

- Talvisodan yhteydessä olin palveluksessa 206 päivää ja jatkosodassa kolme vuotta, viisi kuukautta ja 27 päivää. Lisäksi meitä koulutettiin välirauhan aikana tiedustelutehtäviä varten noin kuukauden ajan Kukkoson huvilalla Joensuun lähistöllä, hän muisteli satavuotishaastattelussaan.

Määttänen teki 19 partiomatkaa itään ja viimeimmän tiedon mukaan viisi partiota saksalaisten selustaan Pohjois-Suomessa. Selvitystyötä on hankaloittanut Erillinen Pataljoona 4 arkistojen tuhoaminen sodan jälkeen. Määttäsen pisimmät kaukopartiot kestivät noin kuukauden. Hän kuului Päämajan alaiseen Osasto Kuimaseen elikkä OsKuun. Tehtäviin kuului muun muassa tiedusteleminen ja vihollisen sotatoimien häiritseminen. Ulkomaanmatkoilta palattiin yleensä takaa-ajajat kantapäillä. Eräällä kaukopartiomatkalla hän haavoittui polveen, mutta salasi sen toisilta sisseiltä.

- Lentokoneella meitä sinne kaukaisimmille perukoille kuljetettiin ja muonitettiin. Vaikka siellä pahojamme tehtiinkin, niin siviilit jätettiin rauhaan. Kaikkein pahinta hommaa oli toisen partion jäljittäminen. Olimme linjojen takana Karhumäen eteläpuolella tiedustelutehtävissä, kun saimme tiedon sodan päättymisestä.

Retkistään vaitonainen

Määttänen teki sotien jälkeen kaukopartiokaverinsa, 1970-luvulla Pohjois-Karjalan rajavartioston komentajana toimineen eversti Eero Naapurin kanssa tiivistä yhteistyötä. Yhteistoimintapalaverissa mukana oli myös nykyinen ilomantsilainen ylijaravartija evp. Viljo Vestman. Vaikka Määttänen ei reissuistaan sivulilille juuri kertonut, sotahistoriaa taltioiva Vestman kuuli vuosien varrella muutaman tarinan.

Määttänen partioineen oli esimerkiksi juuri ennen jatkosodan syttymistä laskemassa liikennettä rajan takana sijaitsevan Kuolismaan tien varressa.

- Seuraava partio suuntautui jo Syvärille. Matka tuntui kävellen tehtäväksi pitkältä, joten partio valtasi kuorma-auton, ja ajeli niin pitkälle, kun polttoainetta riitti, Vestman kertoo.

Kolmessa sodassa sotinut Onni Määttänen kertoi ensimmäisen varsinaisen kauhun paikkansa olleen vuonna 1999, jolloin Urho Kinnunen (oik.) oli hänellä kyytimiehenä Iisalmen ritaritapaamisessa.

Erään talvisen partion päätteeksi takaa-ajajat pääsivät niin lähelle, että Määttäsen partion piti hiihtää vihollisen etulinjan läpi omien puolelle täydellä vauhdilla. Omalla puolella partio ohjattiin luotisateesta nuotion äärelle takamaastoon.

- Siellä Määttänen alkoi tarkistamaan, montako miestä puuttuu. Yllätys oli melkoinen, kun porukasta löytyi yksi ylimääräinenkin taistelija. Takaa-ajajien kärjestä oli yksi erehtynyt väärään joukkoon.

Suurilla tukikohtaan

Mannerheim-ristin ritariksi nimitettiin jatkosodan aikana ja välittömästi sotien jälkeen yhteensä 191 sotilasta. Vapaudenristin 2. luokan Mannerheim-ristiä väpeli Onni Määttäselä esitettiin ensimmäisen kerran joulukuun 5. päivänä 1942, ja toisen kerran 27.6.1943.

"Onni Henrik Määttänen on hänelle uskotuissa

tärkeissä erikoistehtävissä osoittanut ainutlaatuista johtaja- ja aloitekykyä, erinomaista mieskohtaista rohkeutta, sisukkuutta ja neuvokkuutta mitä vaikeimmissa olosuhteissa. Hänen suorituksensa ja saavutuksensa on luettava suomalaisen sotilaan uljaimpien ja kunniaakkaimpien tekojen joukkoon", lukee 1.8.1943 julkistetuissa virallisissa nimitysperusteluissa.

- Ei minusta pidä suurta sankaria tehdä. Siellä oli tuhansia muitakin ansioituneita sotilaita, totesi ritari.

Määttänen kertoi Vestmanille, että yksi syy nimitykseen lienee ollut johtamansa tuhoamispartion toiminta. Hän oli lähtenyt vapaaehtoisena johtamaan vihollisen selustassa olevan tukikohdan tuhoamista. Tihutyössä oli jo kaksi partiota epäonnistunut. Kahden tiedusteluretkin jälkeen syntyi suunnitelma.

- Partio lähti liikkeelle keskellä päivää, ryhmittyi tukikohtaan johtavalle tielle marsijärjestykseen, ja marssi röyhkeästi tietä pitkin tukikohdan vartiopaikalle. Puukkomies pisti vartiomiehen hiljaiseksi ja tukikohta tuhoitiin ilman omia tappioita, Vestman kertoo.

Monitoiminen mies

Sodan jälkimaininkeina, ikään kuin palkkioksi isänmaalle tehdyistä palveluksista Onni Määttänen joutui syytteeseen asekatkennästä.

- Kyllähän niitä aseita piilotettiin, esimerkiksi Pielisjoen rantaan. Konepistooleita ja ammuksia oli piilossa muurahaispesässä kodinkin lähellä, mutta niitä eivät löytäneet. Kuulusteluihin jouduin, mutta eivät sentään linnaan vieneet, hän muisteli.

Sotien jälkeen Määttänen viljeli maata Maukkulassa puolisonsa Kertun kanssa. Perheeseen syntyi yksi tyttö ja kolme poikaa. Leipätyönsä ohella hän toimi Ilomantsin kunnanvaltuustossa ja eri lautakunnissa reilun 20 vuoden ajan. Määttänen on toiminut myös Maataloustuottajien Keskusliiton Pohjois-Karjalan osaston puheenjohtajana sekä varapuheenjohtajana. MTK:n johtokunnan jäsen hän oli vuosina 1968 - 1973. Talousneuvoksen arvonimi hänelle myönnettiin 21.7.1977. Yliväpeliä Määttänen ylennettiin 24. helmikuuta 1968. Hän oli myös Ilomantsin reserviläiset ry:n kunniajäsen.

Mitään kummempaa pitkän iän salaisuutta tällä poikamaisella, huumorintajuisella ja sydämellisellä korpisoturilla ei ollut. Nuoruuden maatalous- ja metsätyöt antoivat vankan peruskunnan.

- Syödä pitää kunnolla. Tupakkaa en ole polttanut ja vain kerran olen ottanut liikaa viinaa. Serkun sotaväkeen läksiäisissä tuli kokemattomuuttaan lipitettyä pirtua niin paljon, etteivät jalat pitäneet, hän kertoi satavuotishaastattelussaan.

Määttäsen jälkeen ritareista ovat vielä elossa Tuomas Gerdt (88) Lappeenrannasta ja Heikki Nykänen (89) Forssasta.

Mannerheim-ristin ritari Onni Määttänen (1908 - 2010) osallistui vielä viime syyskuussa Ilomantsissa järjestetyille 14. Divisioonan perinnepäiville ja Torjuntavoiton juhlaan.

Viimeiselle partiomatkalle sotilaallisin kunnianosoituksin

Onni Henrik Määttänen siunattiin viimeiselle partiomatkalleen 28. päivänä kesäkuuta sotilaallisin kunnianosoituksin. Ilomantsin evankelis-luterilainen kirkko oli lähes täynnä saattoväkeä, ja ilomantsilaiset olivat tulleet hyvästelemään arvostamansa ritarin myös hautajaiskulkueen varrelle kirkosta Pötönkankaan hautausmaalle.

Siunaustilaisuudessa olivat läsnä muun muassa liikenne-ministeri Anu Vehviläinen, Itä-Suomen sotilasläänin komentaja, kenraaliluutnantti Jukka Pennanen, Utin jääkäriyrykmentin komentaja, eversti Kim Mattson, Pohjois-Karjalan prikaatin komentaja, eversti Jari Kytölä ja Pohjois-karjalan rajavartioston apulaiskomentaja, everstiluutnantti Mikko Karkia.

Siunauksen toimitti sotilas-pastori Juha Eklund Ilomantsin eläkkeellä olevan kirkkoher-ran, rovasti Martti Miettisen avustamana. Siunaustilaisuus alkoi Rakuunasoitokunnan soittamalla Finlandialla ja päättyi, kun Määttäsen Suomen lipulla peitetty arkku kannettiin kirkosta kunnia-vartiossa Narvan marssin soidessa.

- Onni oli harvinaislaatuinen mies - ja samalla niin tuiki tavallinen suomalainen mies.

Harvinaista on sotilaana tehty työ. Harvinaista on maanviljelijän saamat tehtävät yhteisten asioiden hoitajana ja

Arvostettu sissiritari saatettiin suurella joukolla viimeiselle partiomatkalleen. Kuva: Mervi Nevalainen.

tunnustukset näistä. Harvinaista oli tyyneys, vakaumus, vastuuntunto ja varmasti meille lähes jokaiselle tuttu, mieliin jäävä huumori - tavallista suomalaisuutta koruttomuus ja vaatimattomuus, Eklund puhui.

Sotilaspastorille Onnin elämänsäviisauksista oli jäänyt eniten mieleen lause "Mies vastaa siitä, mitä hänelle vastattavaksi annetaan!"

- Minulle hän sanoi sen silloin, kun tekemäni lehtihaas-

tattelua varten yritin onkia esiin sankaruutta. Siinä hetkessä Onnin Roivaanpolun kodissa, kiikkutuolin äärellä, sankaruus sai tällaisen sanallisen muodon.

Suurempi voima

Eklundin mielessä säilyy kallisarvoisena muistikuvakin rivin päässä, kotikirkon jumalanpalveluksessa istuvasta ritarista. Siitä Onni nousi ja saapui alttarille polvistuakseen ehtoollispöytänsä, niin kauan kuin suinkin jalkojen heikentyvä voima antoi myötä. Ritarilla, sankarilla, maamiiehen ja soturin väkevän kouran miehellä oli sydämen tarve tulla vielä väkevämmän, Kaikkivaltiaan eteen.

- Tämä nöyrä tarve siirtyi sitten ehtoollisen viettoon ensin Ilomantsin Roivaanpolun kodissa ja sitten Urholan pienessä huoneessa vietettyihin lyhyen koruttomiin hartaushetkiin. Kun kerran epähuomiossa aion poistua ilman rukousta, tarttui Onnin vahva koura käsivarteeni, pysäytti ja sitten kuului "Siunataan!"

Vuotta aikaisemmin - lipupujuhlan päivänä Onni oli sotilaspastorille sanonut, että "Varroillaanhan suapi ihminen olla, ei tiijä millon kutsutaan".

- Pari kuukautta myöhemmin hän kertoi varuillaan olemisestaan: "Kyllä minä sitä kuolemoa aattelen ja siitä Taivaan Isälle juttelen". Mies vastaa siitä, mitä hänelle vastattavaksi annetaan - myös iankaikkisen sielunsa asiasta Taivaan Isän edessä, toteaa Juha Eklund.

ARMAS HÄRKÖNEN

Kaatuneiden muistopäivä Valkeavaarassa

Kiteen Valkeavaarassa vietettiin perinteinen Kaatuneiden muistopäivän hartaushetki ja seppeleenlaskutalaisuus 16.5. Vuodenaikaan harvinaisen ukkosmyrsky tuli päälle ennen H-hetkeä ja hartaustilaisuus pidettiin sisällä rukoushuoneen tiloissa ennen seppeleenlaskua. Ilma selkeni ja seppeleet saatiin laskettua raikkaassa säässä. Rukoushuoneen seinällä on entiseltä Närsäkkälän koululta siirretty marmoritaulu, jossa on 29 nimeä. Valkeavaaraan on haudattu 11 sankarivainajaa.

Rukoushuone on rakennettu vuon-

na 1936, ja vihitty 1937. Tarve rukoushuoneelle tuli, koska Närsäkkälästä ja sen itäpuolella olevista kylistä oli tarkoitus muodostaa oma seurakunta. Tuli sota ja valtakunnanraja siirtyi 2,5 kilometrin päähän rukoushuoneesta ja aie raukesi. Hautausmaa on rukoushuonetta vanhempi, perustettu 1926.

Tämä on Kiteen kolmas sankarihauta, Kiteen kirkonmäellä on vapaussodan ja talvi- ja jatkosodan sankarihaudat.

Mika Matikainen

Vaino Hänninen ja Mika Matikainen vartioitehtävissä sankarihaudalla Valkeavaarassa.

Hautajaiset Kiteellä

Heinäkuun 3. päivänä saatettiin haudan lepoon Kiteen Sotainvalidien jäsen Onni Hannonen yhdessä puolisonsa Elman kanssa, joka kuoli puolitoista viikkoa aiemmin.

Kantajina toimivat veteraaniyhteistyön merkeissä Kiteen reserviläiskerhot ja LC/Kiteen leijonaveljet. Tämänlainen veteraaniyhteistyö on yksi arvokkaimpia kunnianosoituksia meiltä jälkipolvilta.

Muistohartaus Mustalammen muistomerkillä

19. Divisioonan muistomerkillä pidettiin 10.7. hartaushetki, jossa kirkkoherra Mirva Lehtinen puhui. Tilaisuudessa oli yleisöä reilut 70 henkeä. Rajavartioston pojat ohjailivat liikennettä ja kaikki sujui mallikkaasti. Muistohetken jälkeen oli kuljetus Riihivalkeaan "Kumurin Kukkuloilla"-muistokonserttiin.

Tekstit ja kuva: Reijo Kohonen

Nopeasti ja tarkasti – Tarkka-ampujakurssi Sotinpurolla

3.-5.9. järjestetylle tarkka-ammunnan jatkokurssille osallistui 22 kurssilaista ja kuusi reserviläiskouluttajaa. Huollosta vastasi reserviläisryhmä. Kurssin johtajana toimi Mika Käyhkö ja hänen apulaisenaan Pertti Saarelainen – molemmat jo neljättä vuotta peräkkäin. Puolustusvoimien puolelta suunnittelusta vastasi kapteeni Jukka Päivinen. Ampumatoiminnan organisoinnista ja toteutuksesta vastasi suurella ammattitaidolla toista vuotta peräkkäin ylil (evp) Markku Keskitalo.

MPK on toteuttanut jo neljä vuotta piiripäällikkö Ahti Korhosen kehittämää tarkka-ampujakoulutusta. Koulutus koostuu joka vuosi järjestettävistä peruskurssista ja jatkokurssista. Kaksipäiväinen peruskurssi on loppukesästä Kontiorannassa. Jatkokurssi taas on syksymmällä Sotinpurolla. Pääsääntöisesti rytmitys menee niin, että peruskurssille osallistuneilla on mahdollisuus osallistua seuraavan vuoden jatkokurssille.

Kurssille valitaan ta-koulutuksen saaneita, tai tehtävään soveltuvia reserviläisiä. Osa kurssilaisista on Puolustusvoimien VEH-harjoitukseen kutsumia reserviläisiä ja maakuntajoukkoon kuuluvia. Muidenkin kurssilaisten osalta kysymyksessä on nykykäytännön mukaisesti VEH-kurssi. Myös aikaisemmin jatkokurssin suorittaneita kutsutaan parin vuoden jälkeen kertaamaan taitojaan.

Tilanteenmukaisia ammuontoja

Jatkokurssilla ammutaan

Tarkka-ampujakurssilla suoritetaan vaihtelevia ja vaativia tilanteen mukaisia ammuontoja.

varsin vaativia tilanteenmukaisia ammuontoja. Tänä vuona aseiden peruskohdistus tehtiin perjantaina illalla Kontiorannassa. Kalustona oli tarkka-ampujakivääri TAK-85. Kohdistuksen jälkeen kurssilaiset suuntasivat linja-autolla kohti Sotinpuroa. Kouluttajista koottu valmisteluryhmä asensi ja ohjelmoi perjantapäivän kuluessa maalilaitteet ja valmisteli ampumapaikat - kovassa myrökässä ja vesisaatteessa. Maastontiedustelu oli suoritettu jo edellisenä viikonvaihteena. Illalla pidettiin vielä

oppitunti ja annettiin ohjeistus seuraavasta päivästä. Sitten teltoihin nukkumaan.

Lauantaina toiminta räjähti käyntiin kello kuudelta. Sadekin lakkasi onneksi aamun aikana. Päivän kuluessa kiertettiin kuusi ampumapaikkaa kahteen kertaan. Ampumatilanteet olivat vaihtelevia: miinoitteen raivaamista ampumalla, tarkka-ampujan etsimistä ja tuhoamista, tulitukitehtävä, tuliylläkkö ja maalien tähystämistä ja tuhoamista. Maalitoiminta toteutettiin radio-ohjautulla janter-laitteistolla. Maalit

olivat pääosin näkyvissä vain n.5 sekuntia. Miinoite kuvattiin savikiekoilla. Maalitoiminta oli suunniteltu vaihteelliseksi tilanteen mukaan. Ampumatehtävissä vaihtelivat miinatehtävää lukuun ottamatta kolmesta sadasta vähän yli kuuteen sataan metriin. Tuliasemakortti laadittiin etukäteen kahdelta ampumapaikalta.

Päivä kului ampuma-alueella varsin tarkkaan. Illan jo hämartyessä suunnattiin majoitusalueelle. Iltatoimet ja seuraavan päivän ohjeistus ja teltoihin nukkumaan.

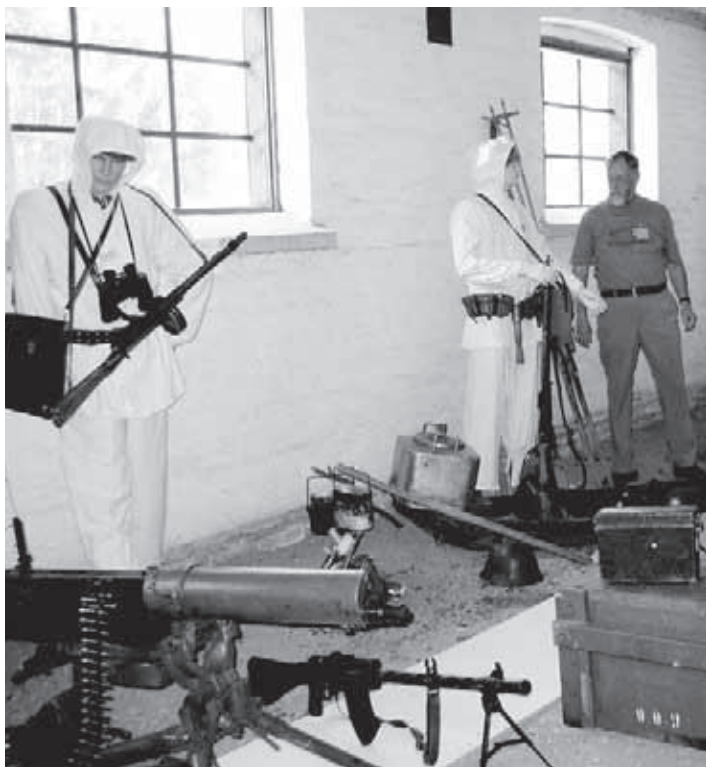
Sunnuntaina oli ohjelmassa neljä ampumapaikkaa, jotka kiertettiin kahteen kertaan. Tilanteina olivat vihollisen tarkka-ampujan etsintä ja tuhoaminen, maalien ampuminen eri etäisyyksiltä 3s. nostoihin, tuliylläkkö jäljitysryhmää vastaan ja oman hyökkäyksen tulitukitehtävä. Tulokset kirjattiin ylös ja parhaat palkittiin. Parhaan tuloksen ampuivat res. luutnantit Aapo Söder ja Pasi Tahvanainen.

Toiminta jatkuu – tule mukaan

Jatkokurssin järjestäminen on iso urakka. Käytännössä se on mahdollista vain Sotinpurolla. Siellä on tarjolla riittävästi ampumapaikkoja riittävillä ampumatehtävillä. Kuuden ampumapaikan yhtäaikaan käyttö mahdollistaa jatkuvan ampumatoiminnan. Tällöin ampujat pääsevät kohtuullisilla odotusajoilla kiertämään ampumatehtävät läpi. Tarvittavat kouluttajat saatiin hyvin kasaan – kurssilaisista puhumattakaan. Myös huolto oli riittävästi miehitetty kokeneimmilla reserviläisillä

Perus- ja jatkokurssi ovat ohjelmassa myös ensi vuonna. Ota selvää, onko sinulla mahdollisuuksia päästä kurssille mukaan! Ensi vuoden MPK-kurssit tulevat järjestelmään aikanaan. Seuraa kurssitarjontaa ja tule mukaan. Tekijöitä tarvitaan myös niin koulutus- kuin huoltopuolelle.

Teksti ja kuva:
Pertti Saarelainen

Talvisotanäyttely perinnekonepäivillä Puhoksessa

Kiteen Puhoksessa 10 -11.7 pidetyillä perinnekonepäivillä oli esillä Talvisotanäyttely, jossa esiteltiin aseita ja asusteita sekä muuta välineistöä ynnä kuvia ja karttoja. Näyttelyn rakentelivat Kitee Seuran Mu-

seotoimikunta yhdessä Kiteen reserviläiskerhojen kanssa Kallervo Rinteen (kuvassa) johdolla. Yleisöä tutustui näyttelyyn runsaasti molempina päivinä ja Veteraanikeräyslippaisiinkin tuli mukavasti rahaa.

Kiteen juttujen tekstit ja kuvat: Reijo Kohonen

Kake Raekorpi jakaa rantakalaa Seppo Kinnuselle, vuoroaan odottavat Arvo Kinnari, Ari Eskelinen, Harri Norismaa ja Mika Matikainen.

Rantakala- ja saunailta Kiteellä

Veteraanien perinteistä rantakala- ja saunailtaa vietettiin 7.6. Kiteen Seudun Osuuspankin edustuspaikassa Kitsopissa. Pankin toimitusjohtaja, ylil Ari Karhapää toivotti vieraat tervetulleiksi tapahtumaan, jonne oli saapunut 65 henkeä. Ilma oli aurinkoinen, mutta tuulisen kolea ja pankki oli viritelty ison teltan penkkeineen suojaksi.

Samalla vietettiin Kiteen Reserviupseereiden 65- ja Kiteen Reserviläisten 55-vuotisjuhlaa

työn merkeissä. Tilaisuutta kunnioittivat Reserviupseeripiirin puheenjohtaja Harri Norismaa ja piirien toiminnanjohtaja Ari Eskelinen jakamalla ansiomerkkejä: kapt Seppo Kinnunen sai RUL:n kultaisen ansiomitalin soljella, ylil Ari Karhapää, ylil Pasi Raekorpi, ja kapt Reijo Kohonen Piirin pronssisen ansiomitalin, sekä ylil Markku Hyvönen ja ylik Pertti Varis Reserviläisliiton hopeisen ansiomitalin.

Lisäksi Kiteen Reserviläisten puheenjohtaja Mika Matikainen luovutti Toivo Väkeväiselle Maanpuolustus Peruskalliomme -viirin 60-vuotispäivän kunniaksi.

Juhlallisuuksien jälkeen päästiin syömään Kauko Raekorven ja Risto Immosen keittämää rantakalaa ja juotiin kahvit raparperipiirakan kera. Saunaanakin innostui muutama veteraani.

Kursseja seuraamassa Sotinpurolla

Sotinpurolla, Pohjois-Karjalan Prikaatin harjoitusalueella, järjestetään myös meille reserviläisille lukuisia kertausharjoituksia sekä Maanpuolustuskoulutuksen kursseja. Sotinpuro onkin aivan oivallinen paikka maanpuolustustaitojen harjoittamiseen. Alue on karun karskia itä-suomalaista maisemaa, mutta huolto puolen fasiliteetit ovat aivan huipuluokkaa. Pohjois-Karjalan vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen yhteistoimintaryhmä vieraili lauantaina 4.9.2010 seuraamassa viikonlopun kurssien järjestelyitä ja toteutusta Sotinpurolla.

Prikaatissa tapahtuneen YT-ryhmän aamukokoontumisen jälkeen aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Jouni Mattila otti ryhmän komentoonsa ja suunnistimme moottorimarssilla kohti harjoitus aluetta. Alueelle päästyämme, totesimme kulunvalvontajärjestelmän olevan erinomaisesti toteutettu prikaatimme sotilaspoliisien voimin. Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirin piiripäällikkö Ahti Korhonen antoi meille alkubriifauksen nykyisestä koulutustilanteesta maakunnassamme sekä meillä olevista kursseista.

Ammattimaista toimintaa

Maastossa kävimme tutustumassa tarkka-ammunnan jat-

Tarkka-ampuja työssään.

kokurssin suorittajien toimintaan. Kurssi oli hyvin ammattimaisesti suunniteltu ja toteutettu. Ampumapaikkoja oli useita ja ne oli toteutettu niin, että ampujat joutuivat ampumaan eri kulmista ja eri etäisyyksillä olevia maaleja. YT-ryhmämme kävi seuraamassa suorituksia

kolmella ampumapaikalla ja niiden johtajat Jussi Raerinne, Mika Käyhkö ja Pertti Saarelainen hoitivat tehtävänsä hienosti antaen jäməkät ohjeet sekä suorituksen jälkeen välittömän, kannustavan palautteen. Pitkät ampumatkat sekä kova tuuli antoi kurssilaisille lisähaastetta,

mutta kokeneet ampujat puolustusvoimien tarkkuuskivääri käsissään osoittivat kykynsä ja tarkkuutensa kaataessaan kaukana häämöttäviä maaleja. Myös perinnekiväärikurssilaiset ampuivat kaukana oleviin maaleihin. He ampuivat omalla kalustolla, joten heidän aseva-

likoimansa oli kirjavampaa, mutta erittäin mielenkiintoisen näköistä.

Huolto pelaa

Kurssit eivät toimisi, ellei huolto toimisi. Viikonloppuna oli käynnissä myös joukkomuonituskurssi, mikä huolehti kaikkien kurssilaisten muonituksesta. Testasimme myös erittäin maistavat ruuat ja makoisat kahvit. Nämä miehet kannattaa jatkossakin kutsua kertailemaan kokkauksen saloja.

Nuorissa on tulevaisuus ja oli erittäin miellyttävä seurata myös nuorten maastotaitokurssin energistä ilmapiiriä. Nämä nuoret kurssilaiset, ikähaitarilta 8-13 vuotta, olivat jo puuhastelleet monenlaista perusmaastotaitojen parissa mm. nukkuneet yön teltassa raikkaassa syyskuisessa yössä, mutta virtaa riitti vielä päivän touhuihin mahdolltomasti. Kurssin johtajalla kokeneella erätaitajalla Jorma Pihlaisella oli kuitenkin varastossa vielä monta haastetta nuorille.

Vierailupäivän lopuksi pidimme Sotinpurolla vielä kokouksen suunnitellen tulevaa toimintaa ja kiittelimme hienosta päivästä isäntäämme Ahtia ja suuntasimme takaisin kohti Joensuuta.

Teksti ja kuva:
Harri Norismaa

Rastien etsintää Jaamankankaalla

Reserviläisliikunnan yksi keskeinen tehtävä on ylläpitää ja kehittää jäsenistönsä maanpuolustustaitoja. Maanpuolustustaitoihin kuuluvat fyysinen kunto ja kentätaidot. Kentätaitoja ovat suunnistus-, ampuma-, kartanluku-, tulenjohto-, johtamis- ja vaellustaidot. Riittävä suunnistustaito osoitetaan suorittamalla 5 kilometrin helppo suunnistusrata. Karttana voi olla 1:5000 - 1:25 000 mittakaavassa oleva karttalehti. Radan suorittamiseen voi aikaa käyttää 1,5 tuntia päivällä, mutta pimeällä suunnistaminen on hiukan haastavampaa, joten aikaa voi radan selvittämiseen käyttää kaksi tuntia. Edellä mainittu kenttäkelpoisuuteen liittyvä suunnistusosio voidaan suorittaa muun muassa Suomen Suunnistusliiton kuntorasteilla.

Tuli ja liike -toimikunta suunnitteli tämän syksyn kenttäkelpoisuustapahtuman suunnistusosion siten, että suunnistus oli mahdollista suorittaa Kalevan Rastin iltarastien yhteydessä 12.8.2010. Juhani Simonen Kontiolahdelta olikin laati-

nut haasteellisen suunnistusradan Hirvirannan komeisiin maisemiin. Siellä suppa kavereineen odotti rinteitä koluavia suunnistajia harhauttaen muodollaan ja samankaltaisuudellaan.

Iltarasteilla on hellekesänä vilskettä riittänyt. Toivotaan vain, että reserviläissuunnistajia rohkenee ensi vuonna enemmän rasteja etsiskelmään.

Teksti ja kuva:
Harri Norismaa

Toiminnanjohtajamme Ari Eskelinen leimaa Emit-leimasimen väsyneenä, mutta onnellisena suunnistuksen päätteeksi.

Monitoimi-ilta Kiteellä

Kiteen reserviläiskerhot yhdistivät elokuun 2. päivänä prosenttiammunnat, hallitusten YT-kokouksen ja saunaillan Närsäkkälän Erän majalla. Ensin ammuttiin prosenttiammunnat vähintään 10 laukausta per mies. Lähes kaikki innostuivat paukuttelemaan aina parempia tuloksia. Ammunnan suoritti 17 miestä, joka on lähes sama kuin koko viime syksyn osanotto.

Ammuntojen jälkeen hallitukset pitivät yhteisen kokouksensa, jonka jälkeen oli vuorossa saunominen Kaarlo Holopaisen ja Auvo Havukaisen toimiessa saunamajureina. Toivo Väkeväinen tarjosi kakkukahvit merkkipäivänsä johdosta jälkikäteen.

Ilma oli noin 25 astetta ja aurinko paistoi, mukava tunnelma ja onnistunut konsepti.

Teksti ja kuva:
Reijo Kohonen

Prosenttiammunnan suoritti monitoimi-illassa 17 henkilöä.

YRITYKSET ESITTELYSSÄ!

Monipuolisesti palveleva LiperLaser Oy

LiperLaser on aloittanut toimintansa 1980-luvulla ensin avoimena yhtiönä ja muutettu vuonna 1991 osakeyhtiöksi. Painopalvelut ovat pelanneet yli kahdenkymmenen vuoden ajan sekä Kotiseutu-uutisten yhteydessä että yrittäjien "kotikonttoreissa".

- Kaikki on perustunut puhtaasti yrittäjien työpainokseen, palkattuja työntekijöitä ei ole ollut, sanoo toimitusjohtaja Tarmo Nenonen.

Pienen, mutta joustavan yrityksen juuret ovat viisi vuotta 1980-luvulla toimineen Liperin kirjapainon peruja. Kotiseutu-uutisten perustamalla kirjapainolla oli tuolloin tuotantotekniikkaa ja työntekijöitäkin.

- Siinä vaiheessa oli jo nähtävissä luopuminen paperi/sakset -taitosta ja sivunvalmistuksen siirtymisestä tietokoneelle ja työpöydälle. Silloin tehdyt ratkaisut ovat osoittautuneet oikeiksi ja varsinaiseen painotyöhön on löytynyt osaavia ja luotettavia kumppaneita.

Yrityksen vahvuuksia ovat olleet pitkäaikaiset asiakassuhteet, joustava palvelu ja ennen kaikkea osaaminen. Karjalan Pojat on erinomainen esimerkki tiivistä ja tuloksellisesta yhteistyöstä.

- Luvatuista aikatauluista on pystytty pitämään kiinni olipa kyse vaativista kirjantekourakoista tai käyntikorteista, Nenonen korostaa.

LiperLaserin keskeisiä yhteistyökumppaneita ovat Digipaino Heinävesi, Etelä-Savon kirjapaino Mikkeliissä, Lehtisepät Oy Pieksämäellä ja aiemmin Gummerus Oy Saarijärvellä. Heiltä ostetaan painopalvelut.

Tärkein osa painotuotteesta, sivunvalmistus, tehdään Liperissä. Niin tämä Karjalan Pojat-lehti kuin muutkin julkaisut syntyvät Riitta Parkkisen työpisteessä. Kun kaikki on valmiina, asiakas saa vedoksen ja hyväksynnän jälkeen työ lähetetään sähköisessä muodossa valittuun kirjapainoon.

- Käytännössä asiakas voi itse valita painopaikan. Esittelemme vaihtoehtoja ja järjestämme tarvittaessa tarjouskilpailun. Meille on tietysti ajan myötä muotoutunut käsitys painopaikkojen laadusta ja aikataulujen pitävyydestä.

- Se mitä luvataan, myös pidetään. Yhteistyökumppanim-

LiperLaserissa valmistuvat niin lehdet, kirjat kuin pienemmätkin painotuotteet käyntikorteista ja laskulomakkeista lähtien. Riitta Parkkinen toteuttaa ja Tarmo Nenonen laskee ja laskuttaa.

me toimivat samassa hengessä, muistuttaa Riitta Parkkinen.

Sivunvalmistus ja kirjapainoyhteydet ovat painotuotteissa Riitan käsialaa, Tarmo vastaa tarjousten laatimisesta, laskutuksesta ja osaltaan yhteydenpidosta asiakkaisiin. LiperLaser Oy:n he omistavat puoliksi.

Vakioasiakkaat hoidetaan ensin

Kun Kotiseutu-uutisten teko on molemmille se päätyö, vievät nykyiset paljolti vakiintuneet asiakasjulkaisut lopun ajan ja venyttävät välillä päiviäkin.

- Markkinointiin ei ole tarvinnut panostaa, tekemistä on riittänyt. Toki olemme valmiit hoitamaan yksittäisiä julkaisuja, joista juuri painoon mennyt Liperin ruokaperinnekirja on tuorein esimerkki.

LiperLaser on ollut useiden muidenkin kirjaprojektien takana; taittanut yritysten ja yhdistysten historiikkeja ja tehnyt kyläkirjoja. Suurin urakka kirjoista on ollut Liperin meijerin satavuotishistoriikin valmistaminen.

Yrityksen pitkäaikaisia työllistäjiä on muitakin kuin Karjalan Pojat -lehti. Vu-

nislahden kyläseura julkaisee oman lehden pari-kolme kertaa vuodessa ja seura on teettänyt myös useita kirjoja Liperissä.

- Tämä niin kuin moni muukin pitkäaikainen asiakassuhde perustuu paljolti henkilökohtaisiin kontakteihin.

Muistelmia ja runokirjoja

Tarmo Nenonen uskoo, että muistelmia ja runokirjoja julkaistaan jatkossa entistä enemmän omakustanteina.

- Nykitekniikka digipainoinen antaa siihen erinomaiset mahdollisuudet. Painokset voivat olla pienehköjä ja lisäkirjojen ottaminenkin on edullista. Yhden tuotteen hintaa on vaikea kuitenkaan määrittellä, koska kahta samanlaista painotyötä ei ole.

Hinnoittelussa ratkaisevia tekijöitä ovat sivumäärä, painosmäärä, värien käyttö sekä painomateriaalin valinnat.

Paikallisuutisia

Kotiseutu-uutiset on puolueisiin sitoutumaton tilattava paikallislehti. Sen levikkialue kattaa Liperin ja Rääkkylän kunnat. Yksityisomistuksensa alusta saakka ollut lehti

ilmestyi ensimmäisen kerran joulukuussa 1966. Nyt on syntymässä 44. vuosikerta.

Kotiseutu-uutiset aloitti ilmestymisensä yksipäiväisenä, mutta lisäsi ilmestymiskertojaan kahteen marraskuussa 1984. Ilmestymispäivät ovat maanantai ja torstai. Lehden levikki on runsaat 3 300 kappaletta. Lähes kuukausittain tehtävät teemanumerot jaetaan yleensä joka talouteen.

Lehti hoitaa sivunvalmistuksen itse nykyaikaisin laittein ja ohjelmin. Valmiit sivut lähetetään linjasiirtuna Lehtisepät Oy:n painoon Pieksämäelle. Kotiseutu-uutiset oli ensimmäinen asiakas, joka lähetti Riitan taittamattomat sivut linjaa pitkin Lehtiseppien "paikallislehtipainoon" vuonna 1991. Siirtymä edellytti reippaita investointeja laitteisiin ja ohjelmiin. Silloin hyviksi todetut Applen Macit palvelevat edelleen sivunvalmistuksessa. Toki koneet on pitänyt uusia vähintään kolmen vuoden välein, mutta merkki on säilynyt. Myös ohjelmat on päivitetty moneen kertaan.

Kotiseutu-uutisten jakelusta vastaa Ylämyllyn aluetta lukuun ottamatta Itella Oyj. Ylämyllyllä lehti on Karjalaisen jakelussa.

Kotiseutu-uutiset syntyvät viiden työntekijän voimin. Oman värinsä lehteen tuovat vakituiset avustajat ja pitkäaikaisen paikallistuntemuksen omaavat kirjoittajat.

Uutisnäköä

- Paikallislehdessäkin pitää olla uutisia, vaikka se ilmestyy vain kahdesti viikossa. Uutismetsästyksen pitää toimituksen pirteänä. Se motivoi ja palkitsee tekijänsä.

Kotiseutu-uutiset on omien paikkakuntien äänenkannattaja. Se kannustaa alueen toimijoita muutenkin kuin sivujensa sisällöllä. Ensimmäisen Antti-patsaansa lehti jakoi vuonna 1981.

Se annetaan vuosittain henkilölle tai yhteisölle, joka on näkyvästi edistänyt paikallislehden ja paikalliskulttuurin asiaa. Se myönnetään valtakunnallisella, maakunnallisella ja paikallisella tasolla.

Lisäksi vuodesta 1985 alkaen lehti on jakanut Vuoden teko -tunnustusta. Se saajien joukossa on niin suuria seikkailijoita kuin tangokuningkaallisia. Usein teko on kohdistunut johonkin talkoilla aikaansaatuun tai urheilukentillä voitettuun.

Taittoa ja yhteistyötä

Ensimmäinen Karjalan Pojat-lehti taitettiin Liperissä 1990-luvun puolivälissä. Yhteistyötä on ehditty tekemään monen päätoimittajan kanssa ja lehden saama valtakunnallinen tunnustus on kannustanut niin lehden toimitusta kuin teknisiä toteuttajia.

Lehti on elänyt tekijöidensä myötä ja saanut aina uutta ilmettä. Sivumäärät ovat kasvaneet ja sisältö monipuolistunut.

Yhteistyötä LiperLaserin ja Karjalan Poikien kesken on tehty mm. lehden toimitusneuvostossa, joka kokoontuu keran-pari vuodessa. Niissä palavereissa suunnitellaan yleensä teemat ja runko seuraavalle neljälle lehdelle. Ja kannustetaan lehden päätoimittajaa uusiin urotekoihin sivujen tasokkaassa täyttämisessä.

**Teksti: Armas Härkönen
Kuva: Mirkka Purhonen**

Sodankäynnistä Uhtuan suunnalla

Ryhmä F (Ev. Uno Fägernäs), III AKE, hyökkäsi 1.7.1941 tulivalmistelujen jälkeen yli valtakunnan rajan. Sotatoimia hankaloitti tällä korkeudella teiden puute ja vaikea soinen ja mäkinen maasto. Vihollista ei juurikaan saatu motitettua, raskasta kalustoa siltä jäi tosin jälkeensä.

Hyökkäyksen pysähtyttyä ennen Uhtuaa, siitä muodostui III AKE:n sivusuunta ja se joutui luovuttamaan joukkojaan pohjoisemmaksi Kiestinkiin, missä hyökkäys vielä jatkui kohti Louhea ja Muurmannin rataa.

Täällä ei enää ollut yhtenäistä puolustuslinjaa, kuten Karjalan kannaksella ja Syvärillä, vaan oli ns. kenttäpartioita, taloja tai maahan kaivettuja korsuja joista partioitiin lähimpiin kenttäpartioihin.

Yhteydet olivat pitkät ja lomaa piti olla tarpeeksi, että kotona ehti käydä.

Teksti: Mika Matikainen

Lähteet:

Sotatieteen Laitoksen Sotahistorian toimisto: Jatkosodan historia 4. Porvoo 1993
Erkkilä Veikko: Vaiettu sota. Hämeenlinna 1998.
Martikainen Tyyne: Talvisodan evakot ja siviilisotavangit. Jyväskylä 2000

Sotahistoriamatka Raatteen tielle ja Vienan Karjalaan

Kiteen reserviupseerit ja reserviläiset sekä matkanvarrelta mukaan lähteneet sotahistoriasta kiinnostuneet kävivät tutustumassa tänä vuonna Raateentien ja Vienan Karjalan taistelupaikkoihin 11.-13.6. Matka alkoi varsinaisesti oppaamme evl.evp. Teuvo Saharisen noustua kyytiin Suomussalmen kirkonkylän itäpuolella olevalta Karhulanvaaralta jossa on Alvar Aallon suunnittelema Liekki-patsas. Tämä Liekki-patsas kuvaa Kainuun vaaroilta nousevia savuja, sodan tai rauhan, se on katselijan silmästä kiinni. Patsaalta jatkoimme ajoa kohti Raatteen porttia.

Matkan varrella olleet taistelut käytiin läpi ja oppaamme kertoi että Suomussalmen kirkonkylän itäosan Neuvostojoukot miehittivät uudelleen syksyllä 1944 muutamaksi kuukaudeksi.

Raatteen portissa oli esillä Talvisota Suomussalmella näyttely. Se kertoo AV- tekniikan, pienoismallien, taistelualueelta löytyneiden esineiden ja kuvien avulla Raatteen tien taisteluista.

Näyttelyrakennuksen ulkopuolella on mm. Erkki Pullisen valtava Talvisodan monumentti.

Tästä jatkoimme Raatteen tietä kohti rajaa, kohti Raatteen Vartiomuseota. Vartiomuseo kertoo rajavartioaseman elämästä ennen toista maailmansotaa, ollen ainoa Suomalainen ennen sotia rakennettu vartiiorakennuksista, joka on säilynyt. Suomen ja Neuvostoliiton sotavoimat eivät ehtineet polttaa rakennusta vetäytymisten kiireessä talvisodassa. Vartiomuseo on entistetty sisältä ja ulkoa kesän 1939 asuun. Vartiomuseon naapurissa on Raatteen rajavartioasema, joka lakkautetaan 2010 vuoden lopussa. Rajavartiolaitos vähentää kiinteistöjään täälläkin päin Suomea.

Sodan kohtaloita

Vartiusta kohti matkatessa opas kertoi siviiliasukkaiden kohtalosta Raatteessa ja Suomussalmen rajan puoleisissa kylissä. Kyliä ei ehditty evakuoita talvisodan alla ja asukkaat jäivät hyökkääjän haltuun. Neuvostojoukkojen sotaonnen käännyttyä asukkaat siirrettiin Uhtualle Kintismän työleirille. Siellä menehtyi n. 20 ihmistä, uusiakin palasi Suomeen kolme henkeä kesäkuun alussa 1940. Maanpetoksesta tuomittiin kuritushuoneeseen 27 Kintismästä palannutta siviiliä, moni oli ollut avustamassa vihollisen toimia vapaasta tahdostaan tai vastoin omaa tahtoaan.

Oppaamme kertoi vielä Neuvostoliiton partisaanien surmanneen Kuhmon, Suomussalmen ja Kuusamon kuntien alueella jatkosodan vuosina 87 siviiliä.

Raja ylitettiin ajallaan ja päästiin tutustumaan Kostamuksen kaupunkiin kiertoajelulla, kaupungissa on n. 30 eri kansallisuutta ja n. 30000 asu-

Retkeläiset kokoontuivat yhteiseen kuvaan niin sanotulla Munakukkulalla.

kasta. Kostamus rakennettiin suomalais-neuvostoliittolaisena projektina 1977–1985, se antoi kaivatun piristysruiskeen Kainuun ja koko maan talouselämälle vaikeana aikana. Kostamuksen vanha kylä jäi veden alle kun Kostamusjärvi muutettiin lietealtaaksi. Kostamuksen taajama on Kontokkijärven rannalla, saman järven rannalla oli myös mökkikylä jossa vietimme seuraavan yön.

Kostamuksesta Uhtualle

Aamupalan jälkeen lähdettiin jatkamaan matkaa kohti Uhtuaa. Ajoimme ohi rautapeltiä tuottavasta kombinaatista. Mittasuhteet olivat sellaiset, että louhoksesta tulee oma rautatie kombinaatille, ns. raakkikivikasat olivat useita kymmeniä metrejä korkeita ja kilometrejä pitkiä. Itse avolouhosta ei oppaan mukaan pääse turistik näkemään, mutta se lienee vaikuttavan kokoinen.

Matka jatkui kohti Uhtuaa soratiellä rauhallista vauhtia. Ensimmäinen taukopaikka oli Tollonjoki, sillankupees- sa oli suomalaisten korsujen jäännöksiä ja paikallisten asukkaiden kalmisto. Tollonjoki tuomittiin aikoinaan ns. perspektiivittömäksi kyläksi ja asukkaat siirrettiin Vuokkiniemeen ja Uhtualle.

Vuokkiniemellä pidimme jo pidemmän tauon ja kävimme kaupoilla. Kaupoilla oli myös paikallinen eläkkeellä oleva postinkantajatar, hän kertoi meille miten Vuokkiniemellä nykyisin eletään. Nähtävää on mm. Miihkali Perttusen-runonlaulaja patsas ja v. 1997 valmistunut kirkko.

Jatkettiin matkaa ja ohitettiin Ponkalahti ja Vuonninen, nämäkin olivat perspektiivittömiä kyliä.

Ylitettiin Kursmajoki ja pysähdyttiin kahvittelemaan

Pistojoelle ja katsomaan paikkaa, josta Osasto Malmin jalkaväki hyökkäsi joen yli 21.7.1941 klo 04.00 tykistön ja saksalaisten syöksypommittajien tulivalmistelun jälkeen.

Matkamme jatkui ohi Pinkojärven ja ohitimme Eldankajärven. Järvi ei näy tielle, se on noin kilometrin etelään tiestä. Kiskis-järvien tasalle hyökkäys pysähtyi heinäkuun lopussa 1941, ja tässä etulin- ja olivat sodan loppuun asti. Pysähdyimme alueella ns. tiekukkulalle suomalais-/saksalaisjoukkojen asemien jäänteitä tarkastelemaan, jatkoimme ohi ns. makkarakukkulun ja ryhmäkuvan otimme ns. munakukkulalla Venäläisellä muistomerkillä. Mäen päälle asti on rakennettu betoniraput

ja puolessavälissä rinnettä on pronssisoturipatsas.

Kiskis-kukkulat ja Sinisilta

Kiskis- kukkuloille tutustumisen jälkeen matka jatkui taas korpimaisemassa, Uhtualle saavuttiin 15.00. ja teimme vielä piston pohjoiseen Röhöhön.

Röhöhön mennessä ohitimme silloisen etulinjan tienriste- yksessä joka johtaa etelässä Uhtualle, koillisessa Röhöhön ja luoteessa Malviaisiin.

Kiskis-järvien kannaksella hyökkäyksen pysähdyttyä, siirsi Ryhmä F (Ev.Uno Fageräs) hyökkäyksen pohjoisemmaksi Malviaisten- Uhtuan tien suunnalle koettaen täältä päästä Uhtualle, mutta turhaan

ja etulinja jäi edellä mainitulle tienristeysalueelle sodan loppuun saakka.

Röhöjärven jakaa kahteen osaan kapea salmi, jonka yli suomalaisjoukot rakensivat sotavuosina ns. Sinisillan. Sil- lasta on vielä jäänteinä sillan tolpat, jotka innokkaimmat matkalaisemme kävivät järven toisella puolella kuvaamassa. Röhössä ollessamme ilmassa oli jo myrskyn tuntua, mutta oppaamme vakuutti järven olevan kuutamolla näkemisen arvoinen, epäilemättä.

Röhöstä teimme paluuperät ja tultiin Uhtualle ja majoituttiin.

Uhtualta Kiteelle

Aamulla oli aikainen herätys, aamupala ja kotimatka alkoi samaa reittiä. Ennen Uhtualta lähtöä kävimme vielä katso- massa Lönnrotin petäjää, jonka juurella Lönnrot keräsi aineis- toaan Kalevalaan. Matkan varrella teimme 12 kilometrin piston päätiestä Venehjärvelle Santeri Lesosen tilalle päiväl- liselle. Lesonen perheineen on ainoa ympärivuotinen asukas Venehjärven kylässä. Leso- nen tarjoaa mm. majoitusta ja pitopalvelua matkustajille ja retkeilijöille. Lesonen itse ei sattunut olemaan paikalla, mutta tuli autollaan vastaan meitä myöhemmin jo lähem- pänä Kostamusta. Kostamuk- sessa pysähdyttiin vielä ja käy- tiin paikallisessa tavaratalossa ostoksilla ennen Suomeen paluuta. Kotimatka Suomen puolella oli jo joutuisampaa, ja Kiteellä oltiin n. klo. 22.30. Matka onnistui edellisvuosien tapaan hyvin, kaikki nähtiin mitä menttiin katsomaan ja suurempia kommelluksia ei sattunut.

Teksti ja kuvat:
Mika Matikainen

Vuokkiniemen 1997 valmistunut kirkko kuvattuna läheiseltä Kalmismäeltä.

Karjalan Poikien Killan jotos Juuassa

Järjestyksessään 38. KPK jotos pidettiin Juuassa 20. - 21.8.2010. Mukaan jotoselle osallistui kaikkiaan 45 jotos-telijaa, joista kutsuvieraita oli 11. Mukana tälläkin kertaa oli neljä JR 200 veteraania Virossa. Jotoksen suojelijana toimi Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja eversti Jari Kytölä, joka osallistui myös jotoselle molempina päivinä. Jotosjohtajana toimi Juha Rytönen. Jotoksen teemana oli kivi.

Tämäkertainen jotos avattiin Nunnanlahdessa Tulikivi Oyj:n vip-tiloissa. Tilaisuuden aluksi nautittiin aamukahvit, jonka aikana Tulikivi-yhtiöiden perustaja teollisuusneuvos Reijo Vauhkonen kertoi yrityksen alkuvaiheista ja nykyisestä toiminnasta. Aamukahvien jälkeen osasto ryhmittyi pihalle vastaanottamaan Suomen ja Viron lippuja. Tilaisuudessa käyttivät puheenvuoron jotoksen suojelija ja jotosjohtaja. Jotoksen toimihenkilöiden esittelyn jälkeen päästiin itse asiaan, eli liikkeelle.

Karjalan Poikien Killan hallitus on tehnyt päätöksen, että jotosa pyritään tuomaan pois korpien kätöksistä ihmisten keskelle. Lisäksi hallituksessa on linjattu, että paikkakunta, jossa jotos vietetään, pyritään huomioimaan jotoksen toiminnassa. Niinpä kun jotospaikaksi oli valittu Juuka, oli luonnollista, että pysähtyimme Nunnanlahdessa, jossa jotoksen kymmenen joukkueita vietti koko perjantapäivän kiertäen Kivikeskuksen alueella visaisia tehtäviä suorittaen. Aamupäivän tehtävät oli laadittu jotoksen teeman mukaisesti kiveen liittyen. Joukkueiden piti mm. etsiä tietoa Kivikeskuksen opasteluista, arvailla Tulikiven henkilöstömäärää, vastata museokysymyksiin ja arvioida louhoksen syvyyttä. Kivikeskuksen ympäristö osoittautui oivalliseksi jotoksen pitopaikaksi. Lisäksi yhteistyö Tulikiven henkilökunnan kanssa sujui mallikkaasti.

Mäkiautokisa ja iltanuotio

Iltapäivällä Jotoslaiset kipsivat bussiin, joka suuntasi Polvelaan Juuan ev. lut. seurakunnan leirikeskukseen. Majoitusjärjestelyjen jälkeen

Jotoksen osanottajat avajaistilaisuudessa. Kuva: Olavi Piiparinen

pääsivät joukkueet pelaamaan erilaisia pelejä leirikeskuksen piha-alueella. Uutena elementtinä jotosella oli kaksintaistelu, jossa kaksi joukkuetta kilpaili keskenään suorituspisteistä. Pihapeliosuuden jälkeen pääsivät joukkueet saunomaan ja ruokailemaan. Ruokailun jälkeen koettiin ehkä jotoksen hauskin osio. Pekka Laakkosen ideoimassa mäkiautokilpailussa joukkueet yrittivät lyödä jotosleirikeskuksen joukkueen tekemää pohja-aikaa leirikeskuksen pihalle tehdyllä radalla. Yleisön villisti kannustaessa näimme monenlaisia ajosuorituksia auton tekniikan joutuessa välillä koville.

Perjantai-illan jo hämartyksessä kerääntyivät jotoslaiset iltanuotiolle, jossa ohjelma-ryhmä Raimo Kilpiä, Arto Tarkkonen ja Seppo Hyttinen olivat valmistaneet laadukasta iltaohjelmia. Yhteislaulun ja seurustelun merkeissä käänntyi perjantai-iltana lauantaiksi. Nuotion hiipussa vetäytyivät jotoslaiset hiljalleen nukkumaan majoitusmestari Pauli Reinikaisen järjestämiin ”kämppiin”. Tämän vuoden jotosella kaikki jotoslaiset saatiin sisämajoitukseen.

Rastilla Tulikiven Kivikylässä kysymyksiä ratkomassa vasemmalta eversti Jari Kytölä, puheenjohtaja Harri Norismaa, JR 200 veteraani Villem Ahas, kauppaneuvos Väinö H. Broman ja teollisuusneuvos Reijo Vauhkonen. Kuva: Seppo Hyttinen

Rastitehtäviä

Lauantaiaamuna pääsi ensimmäinen partio matkaan jo kello kahdeksan. Perinteisesti jotoksen lauantain ensimmäinen rasti on ammunta – niin ollen tälläkin kertaa. Aamupäivän aikana joukkueet joutuivat ratkomaan monia visaisia tehtäviä. Rastien aiheina oli mm. kivilajien tunnistamista, tukki-

laisperinnettä, ensiapua, juustojen maistamista ja esineiden tunnistamista. Hymyissä suin palasivat joukkueet kuitenkin ruokailemaan leirikeskukseen, josta pienen tauon jälkeen päästiin jatkamaan iltapäivän reitille. Auringon paistaessa lämpimästi kiersivät joukkueet viimeisen neljän kilometrin lenkin. Rataryhmän avuksi oli tullut myös reserviläisiä

Juuasta. Yhteistyötä paikallisten reserviläisjärjestöjen kanssa päätettiin jatkaa myös tulevaisuudessa, sillä kokemus yhteistyöstä oli erittäin positiivinen.

KPK:n jotoksen kruunu on lauantai-illan lipunlaskutilaisuus, sekä jotoksen päätösillallinen. Jotostoimikunnan ruokaryhmä loihti tänäkin vuonna jotosillalliselle erinomaiset ruuat. Lisäksi kattaus valkoisine pöytäliinoineen antoi tilaisuudelle sen arvon, joka kuuluu olla tilaisuudessa, jossa veteraaneja on läsnä. Tilaisuuden mieliin painuvimpina hetkiä olivat tulosten julkaisemisen lisäksi Viron veteraanien laulesitys, sekä Raimo Koskivirran muistaminen merkkipäivän johdosta. Perinteiseen tapaan linja-auto saapui klo 21.30 noutamaan jotoslaiset kotiin. 38. KPK-jotos oli enää loppusiivousta vaille paketissa.

Kiittävä palautetta

Karjalan Poikien Killan jotosella on vakiintunut asema Pohjois-Karjalan maanpuolustuskeskustän toiminnassa. Killan uusi puheenjohtaja Harri Norismaa osallistui aktiivisesti jotoksen valmisteluihin ja myös itse jotoseseen. Killan hallituksen linjaukset uusista toimintamalleista saivat myös jotoslaisten siunauksen, sillä osallistujilta saatu kirjallinen palaute jotosesta oli jotosleirikeskusta hyödyllinen. Erityisen hyviksi koettiin huolto, hyvät tehtävät ja kilpailukeskuksen toimivuus. Kiitoksen ansaitsevat myös pitkään mukana olleet jotosleirikeskusta jäsenet. Jotoksen järjestäminen on vuoden mittainen prosessi, jonka aikana järjestelyihin sitoutuneet ihmiset joutuvat kokoontumaan useasti suunnittelemaan tehtäviä, ruokailua, aikatauluja ym. Myös jotoksen maasto pitää käydä tiedustelemassa ennakkoon. Tässä työssä pohjoiskarjalainen maanpuolustushenki ja -tahto kiteytyy parhaimmillaan.

Ensi vuoden jotoksen suunnittelu on jo alkanut. Jotos vietetään 2.-3.9.2011 Outokummussa Kolmikannan leirikeskudessa.

Juha Rytönen,
jotosjohtaja

Vastatalkoot Närsäkkälän partiotukikohdassa

Lotta ja 11 miestä osallistuivat 12.7. perinteisiin vastatalkoihin Närsäkkälän partiotukikohdassa, joka viime vuonna oli rajavartioasema. Rajan pojat olivat varanneet peräkärryllisen lehdeksiä, joista talkooporukka väänsi vastoja maankuulun savusaunan tarpeisiin. Kun ennen tehtiin yli sata vastaa, oli tarve nyt reilut 50 vastaa ja nopsaan ne tehtiinkin.

Isäntinä toimivat Värsilän rajavartioaseman varapäälikkö, yliluutnantti Teemu Wilen ja rajavartiomestari Esa Juntunen. Wilen hälytettiin kesken kaiken ratkomaan tilannetta Niiralaan, jossa olivat tummakulmaiset, aggressiiviset kaupustelijat aiheuttamassa ongelmia.

Elettiin hellejaksoa ja savusaunan löylyjen jälkeen maistui uinti virkistävässä Pyhäjärvenissä.

Illan loppuksi nautittiin viinerikahvit. Ensi kesänä tehdään sitten lisää vastoja.

Rajavartiomestari Esa Juntunen ja yliluutnantti Teemu Wilen seuraavat taustalla vastojen tekoa.

Teksti ja kuva: Reijo Kohonen

Lämpimät terveiset Pohjois-Karjalaan

RUK:n 90-vuotisjuhlilla 19.6. pääjuhlaan Bastioniin ohjailtiin yleisöä kurseittain istumaan ja yllättäen allekirjoittanut huomasi istuvansa tuttujen ihmisten parissa. Vieressä istuivat prikaatinkenraali Antti Lankinen, joka oli aikoinaan Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja ja eversti Seppo Pesonen, Sotilasläänin viimeinen komentaja. Molempien vaimot olivat myös mukana.

Kaikilla oli mukavat muistot maakunnastamme ja lämpimät terveiset lähtivät mukaan!

RUK:n juhlille osallistuivat myös Antti ja Liisa Lankinen (edessä), sekä Maija-Liisa ja Seppo Pesonen.

Veteraanijärjestöjen seppeleen laskivat puheenjohtajat Kalervo Rinne ja Arvo Kinnari. Kunniavartiossa Kauko Raekorpi ja Reijo Kohonen.

Veteraanien kirkkopyhä Kiteellä

Jumalanpalvelus ehtoollisella aloitti 30.5. veteraanien kirkkopyhän, sen jälkeen seurasi seppeleen lasku Sankarihaudoille. Kirkkoherra evp. Sakari Takala puhui ja veisattiin pari

virttä.

Tilaisuutta seurasi satakunta henkeä.

Kirkkopyhä päättyi seurakuntatalolla kirkkokahveihin ja juhlaohjelmaan.

Kiteen Riihivalkeassa, entisessä rajavartioasemassa on pidetty vuodesta 2004 alkaen 19. Divisioonan muistokonsertti, johon tänä vuonna osallistui reilut sata henkeä.

Yleisön toivotti tervetulleeksi Hasse Skogster, joka oli taas kehittyneet loisto-olosuhteet tapahtumalle vaimonsa Airin kanssa.

Maukkaan rantakalan pikkumuikuista keitteli Arne Malinen ja se maistui yleisölle.

Rajavartioston terveiset toi Värtsilän rajavartioaseman päällikkö, yliluutnantti Mika Susi. Susi kertoi myös organisaatiomuutoksista ja uudistuksista. Rajaseudun väestön kannalta parasta on rajavartioiden saama ensivastekoulutus ja valmiudet suorittaa henkeä pelastavaa ensiapua.

Varsinaisesta konsertista huolehtivat upeääninen Hannu Lehtonen ja tohmajärveläinen harmonikkataiteilija Henna Tahvanainen.

Konsertin alkuosa koostui parhaista paloista sota-ajan lauluja ja loppuosaa oli pyhi-

Kumurin kukkuloilla muistojuhla

Konsertissa esiintyivät Hannu Lehtonen ja tohmajärveläinen harmonikkataiteilija Henna Tahvanainen.

tetty Olavi Virran lauluille. Kahvia ja pullaa nautiskellessa

oli mukavaa kuunnella hienoa esitystä.

Kiteen veteraanijärjestöt yhteisellä rantakalalla

Kiteen Likolammella tehtiin elokuun 10. päivänä historiaa, sillä ensimmäistä kertaa Kiteen Sotainvalidit, Sotaveteraanit ja Rintamaveteraanit mahtuivat samaan tilaan, kuten Sotainvalidien ja Sotaveteraanien puheenjohtaja Arvo Kinnari totesi tervetulo-aiheensa.

Tilaisuutta kunniottivat läsnäolollaan P-K:n rajavartioston komentaja eversti Tero Kaakinen ja Tohmajärven aluetoimiston päällikkö majuri Heikki Koponen sekä Kiteen kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Jukka Kankkunen.

Maukkaan rantakalan keittelivät Kauko Raekorpi ja Risto Immonen. Teuvo Varonen harmonikkoineen soitteli mukavaa taustamusikkia väen nauttiessa rantakalaa.

Sitten seurasi muutama huomionosoitus: Sotaveteraa-

nipiirin puheenjohtaja Olavi Lösönen ja Kiteen Sotaveteraanien puheenjohtaja Arvo Kinnari ojensivat Sotaveteraanien viirit rajajyllyluutnantti Kalervo Rinteelle, rajaluutnantti Kari ”Sutki” Sutiselle ja Autotalo Laakkosen paikallispuhallikko Heikki Salliselle ansiostaan veteraanien hyväksi.

Eversti Tero Kaakinen toi rajavartioston terveiset ja kertoi rajan nykytilasta, Kiteen kaupungin tervehdyksen esitti valtuuston puheenjohtaja Jukka Kankkunen.

Muuta ohjelmaa olivat arpajaiset ja yhteislaulut Teuvo Varosen säestäessä.

Loppusanat lausui Kiteen Rintamaveteraanien puheenjohtaja Kalervo Rinne. Kaunis aurinkoinen hellepäivä leppoisassa suvitulessa päättyi Karjalaisten lauluun.

Viirien jakajat ja saajat Olavi Lösönen (vas.), Arvo Kinnari, Kalervo Rinne, Kari Sutinen ja Heikki Sallinen.

Alaosasto ampumarajoitusta seuraamassa

14. Divisionan perinneyhdistyksen Lieksan alaosaston hallituksen jäsenillä oli tilaisuus tutustua Pohjois-Karjalan rajavartioston saapumiserän 1/10 ampumarajoitukseen 3, joka pidettiin 31.5.-4.6.2010 Hiienvaaran ampuma-alueella yliluutnantti Heikki Ojalan johtamana. Harjoitusjoukkoon kuului myös sissiradistialuopseerijoukkue (PKARPR).

Harjoitusjoukko ampui tähystysaseman irtautumisammunnan (T4A) ja tiedusteluryhmän kohtausammunnan (T5A1) sekä tiedusteluryhmän häirintäiskun (T5A2). Lisäksi toteutettiin räjäytysharjoitus.

Tähystysaseman irtautumisammunta toteutettiin taisteluampumarata 1:llä. Rata antaa yliluutnantti Heikki Ojalan mukaan hyvät puitteet kyseisen taisteluammunnan toteuttamiselle.

- Ammunnassa päästiin toimimaan sinkoaseilla vastustajan vaunua vastaan niin tähystysasemalla, kuin myös tien ylitystilanteissa. Kaiken kaikkiaan sinkolaukauksia ammuttiin 29 kpl osumisprosentin ollessa noin 75. Ammunnan tilanne päättyi takaa-ajavan vihollisen tuhoamiseen tuliyllätyksellä.

T4A ammunta mahdollisti

varusjohtajille riittävän itsenäisen johtamistoiminnan. Tulitoiminnan valvoja oli käytössä kolme kappaletta ja tällä lukumäärällä taataan taistelu-tekniinen toiminta partioittain ja mahdollistetaan sinkoaseiden tehokas ja tilanteenmukainen käyttö. Oheiskoulutuksessa olisi jatkossa tarpeen antaa koulutusta singon käsittelyyn ja sinkotaistelijaparin toimintaan. Räjäytysharjoitus toteutettiin räjäytysharjoitusalueella. Harjoituksessa päästiin räjäyttämään teräsbetoni-, teräs-, puu- ja kivikohteita. Harjoitus toteutui turvallisesti ja varusmiehet pääsivät laskemaan panoskokoja ja -tyyppisiä.

- Harjoitusjoukko oli kaiken kaikkiaan hyvällä asenteella mukana. Rajajääkäriäiden aseenkäsittelytaito ja partioiden sisäinen taistelutekniikka parani entisestään harjoituksen aikana. Tämä ilmeni esimerkiksi lippaan vaihdoissa ja irtautumisissa. Sinkojen käsittelyssä ja tulitoiminnassa saavutettiin merkittävä parannus, Ojala totesi harjoituksen kulusta.

Lieksan alaosaston puheenjohtajan Juhani Ryyänen mukaan tutustumispäivä P-K:n rajavartioston harjoitusammuntoihin oli perinneyhdistyksen

14. D:n perinneyhdistyksen Lieksan alaosaston hallituksen edustajia tutustumassa P-K:n rajavartioston ammuunoihin Hiienvaaran harjoitusalueella. Vierailijat edestä lukien: Juhani Ryyänen, Tauno Oksanen, Juho Pehkonen, Arto Turpeinen ja Matti Komulainen.

kannalta katsoen mielenkiintoinen ja antoisa. Varusmiesten toiminta harjoitustilanteissa osoitti, että tehtäviä oli harjoiteltu ja osaaminen eri suoritus-

paikoilla hyvää tasoa.

Perinneyhdistyksen Lieksan alaosastosta harjoituksiin osallistuivat Juhani Ryyänen, Matti Komulainen, Juho Pehkonen,

Raine Turunen, Tauno Oksanen ja Arto Turpeinen.

Teksti ja kuva:
Raine Turunen

Olinhan siellä minäkin...

...josko siitä jotain tietäisin. Terveisiä Reserviläisurheiluliiton perinneasekilpailuista Lahdesta! Oli jälleen ilo ja kunnia edustaa Pohjois-Karjalaa samanhenkisessä seurassa. Omalta kohdaltani tässä kilpailussa mukanaolo ei ollut kilpailuhenkistä, vaan lähtökohteisesti osallistumisen iloon tähtäävää. Tällä menttaliteetillä mukanaolo oli leppoisaa ja kaikin puolin rentouttavaa. Ammunta on yksilölaji, mutta tällaista mukavaa osallistumisenhenkeä löytyy jopa helpommin kun ollaan liikkeellä tutulla porukalla, vaikkapa kirkkovenettä soutamassa.

Pitkään reservikenttää seuranneena jäin jälleen kerran pohtimaan sitä, miten tällaista osallistumisen iloa saataisiin muutoinkin reservitoimintaan. Monet reserviyhdistykset kamppailevat toimintojensa jatkuvuuden rajoilla, vain harvojen jäsenten aktiivisuuden varassa. Tätä samaa kysymystä on pohdittu useissakin harjoituksissa ja kahvipöydissä, varsinaista lukkotukia löytämättä.

"Maailma muuttuu, Eskoseni", kirjoitti jo Aleksis Kivi aikanaan. Ymmärrän toki, ettemme enää elä 1930-luvun aikoja, jolloin esimerkiksi Suojeluskuntatoiminta keräsi osallistujia viikoittain. Tarjonta ja ihmisten prioriteetit ovat muuttuneet. Itse osallistumisen ilon löytäneenä toivoisin muillekin kanssaihmisille vastaavaa tunnetta siitä, että voi samanaikaisesti saada vilpitöntä mielihyvää ja osaltaan tukea yhteiskunnallista vakautta. Saatan olla naiivi, mutta mielestäni reserviaktiivisuus lisää reservin ja sitä kautta puolustusvoimien uskottavuutta.

Kodille ja omalle perheelle annettua aikaa ei kannata vähentää, mutta löytyykö ihmisiltä "omasta vapaa-ajasta" kohtia joiden käyttöä voisi pohtia? Entäpä jos lauantain saunailta kaverien kanssa vaihtuisikin (koko porukalla) osallistumiseen reserviläistapahtumaan? Oluet toki pitäisi jättää silloin juomatta, mutta saisiko jotain muuta tilalle?

Maanpuolustusyhdistys ja paikalliset reservijärjestöt toivottavat sinut lämpimästi tervetulleeksi mukaan toimintaan!

Jarkko Riikonen, Joensuu

Reserviläisurheiluliiton perinneasekilpailut järjestettiin Lahdessa 14. 8.2010.

Pohjois-Karjalan maakuntajoukot Karelia-soudussa 2010.

377 sankarivainajan nimet muistotauluun

Tohmajärven koulukeskukseen puuhataan Pro Patria -taulua, johon tulevat kaikkien sodassa menehtyneiden tohmajärveläisten ja värtsiläläisten nimet. Ajatus ja idea lähtivät siitä, kun Järventauksen Erä lahjoitti Timolan koululla olleen Pro Patria taulun Tietäväisen koululle esille pantavaksi. Värtsilän kirkossa on oma taulunsa, ja Tikkalassakin on omansa, mutta tässä hankkeessa olisi nyt tarkoitus kerätä yhteen kaikki entisen Tohmajärven ja Värtsilän sankarivainajat ja laittaa taulu esille kunnia paikalle Tohmajärven koulukeskuksen juhlasaliin tulevien sukupolvien nähtäväksi. Tohmajärvellä ja silloisessa Värtsilässä on yhteensä 377 sankarivainajaa. Joukossa on niin lottia kuin työvelvollisia sekä sotilaita alokkaasta kapteeniin.

Pro Patria -hankkeen vetäjinä ovat reserviläisjärjestöt upseerit ja reserviläiset rintarinnan, mutta mukaan mahtuu myös muita. Ajatus on, että tämä olisi koko Tohmajärven yhteinen asia. Tauluunkin painetaan alle "Tohmajärveläiset". Mukaan mahtuu vielä, jos jollakin on ideoita hankkeen tiimoilta. Lisätietoja antavat järjestöjen puheenjohtajat Arto Juntunen ja Tapani Timoskainen.

Rahaa kerätään

Kivitaulut kaiverruksineen tulee maksamaan noin 12 000 euroa. Tauluja tulee kaikkiaan viisi kappaletta, johon kuhunkin noin 75 - 77 henkilön nimet, syntymä- ja kuolinajat. Kokoa koko taulukokonaisuudelle tulee useita neliömetrejä. Parhailaan työstetään sankarivainajien nimilistaa. Tällä hetkellä listassa on 377 nimeä, mutta määrä voi muuttua kun tietoja tarkistetaan ja yhdistetään. Tietoja kerätään muun muassa sotasurmat sivustolta.

Kustannusten peitoksi viritellään rahankeuruuskampanjaa. Hanketta varten on avattu oma tili johon rahalahjoituksensa voi tallettaa. Tili on Kiteen seudun Osuuspankissa, 515366-253307. Lahjoittaja voi olla yritys, yhteisö tai yksityinen taho. Ja jos rahaa jää yli, se käytetään paikallisten sotaveteraanien hyvinvointiin.

Tapani Timoskainen

Liittojen kilpailut:

Mestaruuksia puru- ja ampumaradoilta

Perinnekivääriin voittaja Heikki Makkonen Juuan Reserviläiset ry:stä taitaa myös rynnäkkökivääriin.

Keväällä toimintansa aloittanut TULI ja LIIKE-toimikunta pyrkii myös siihen, että muidenkin lajien kuin ammunnan osalta osallistuttaisiin Reserviläisurheiluliiton, Reserviupseeriliiton ja Reserviläisurheiluliiton kilpailutoimintaan. Niinpä piirin joukkue osallistui 30.5.2010 Immolassa pidettyihin Reserviläisurheiluliiton pistooliampumajuoksun SM-kilpailuihin. Osallistuminen tuotti hyvän tuloksen. Yleisen sarjan kilpailussa Kalle Kettunen saavutti toisen ja Marko Tanskanen kolmannen sijan. Viestissä piirin joukkue hallitsi kisaa alusta alkaen. Yleisen sarjan viestimestaruus tuli kymmenen minuutin erolla ennen Helsingin piirin joukkuetta. Edellä mainittujen lisäksi joukkueessa juoksi Juhani Simonen. Reserviläisampujien harjoittelun tulosten ulosottokausi huipentuu heinä- ja elokuulle. Silloin mitataan liittojen kilpailussa, kuinka kunnonajoitus on osunut kohdalleen. Pohjois-Karjalassa se on osattu ennenkin ja niin myös tänä vuonna.

Ensimmäinen iloinen viesti kantautui Niinisalosta, jossa ammuttiin Reserviläisurheiluliiton sovelletun reserviläisammunnan SM-kilpailut 7.-8.8.2010. Kokonaiskilpailun parhaaksi ampui Pohjois-Karjalan Matti Manni. Kilpailuun osallistui kaikkiaan 220 kilpailijaa, joten suoritus on noteerattava erittäin korkealle. Huomionarvoinen on myös Tuukka Jokisen neljäs sija.

Seuraavana viikonloppuna kilpailupaikka oli Lahti ja aseina perinnekiväärit ja -kiväärit. Edustajamme olivat liikkeellä pienellä, mutta iskukykyisellä joukkueella. Perinnekivääriä ei tällä kertaa pärjätty, mutta pistoolin kuvio-osalla

Heikki Makkonen ampui tuloksen 263. Tulos on erinomainen ja niinpä Heikki otti sillä yleisen sarjan mestaruuden.

Kiivaassa tahdissa

Kilpailutahti on kova. Viikko väliä. Tällä kertaa reserviläispiirin kilpailijat matkustivat Säkylyän. Säkylyssä ammuttiin 21.-22.8.2010 Reserviläisliiton ampumamestaruuskilpailut. Henkilökohtaisista kilpailuista oli saaliina yhteensä neljä mestaruutta. Jyrki Varis saavutti mestaruudet pistoolin pika-ammunnassa ja kenttäammunnassa sarjassa H70. Kalle Leskinen voitti pienoiskivääriin 3x20 ls kilpailun sarjassa H50. Lieksan Jukka Martikainen puolestaan nappasi rynnäkkökivääriin 6+6+6 kisassa ykkössijan. Eikä tässä vielä kaikki. Kalle Leskinen ampui hopeaa pienoiskivääriä makuulta ja pronssia kenttäammunnassa. Sarja oli H50. Erinomainen menestys henkilökohtaisissa kilpailuissa mahdollistaa myös menestymisen joukkuekilpailuissa. Niinpä tuloksena oli 3.s sija pienoiskivääriin yleisen sarjan 3x20 kilpailussa joukkueella Kalle Leskinen, Jukka Martikainen ja Veikko Tuokko. Kun kilpailuviikonlopun saldoon lisätään Kalle Leskinen, Veikko Tuokon ja Jyrki Variksen joukkuemestaruus kenttäammunnan yleisessä sarjassa voidaan kisajoukkueen panokseen olla tyytyväisiä. Täydelliset tulokset löytyvät Reserviläisurheiluliiton sivuilta www.resul.fi

Teksti ja kuva: Ari Eskelinen

Suomessa sanottua:

”- Sodanajan asevoimaksi riittää joukko, jolla voidaan vastata niin sanottuun strategiseen iskuun ja ehkäistä siviileihin kohdistuva sotilaallinen terrori. Reservin kooksi riittää varustuksesta laadusta riippuen noin 75 000–150 000 sotilasta. Tämä voidaan saavuttaa, jos noin 8–20 prosenttia ikäluokasta, mukaan lukien sekä miehet että naiset, suorittaisi varusmiespalveluksen, sanoo kansanedustaja Johanna Sumuvuori.

Jatkossa asepalveluksen suorittavat tulee valita ensisijaisesti vapaaehtoisista, joista tehdään karsintaa terveys- ja kuntoperusteilla sekä psykologisilla testeillä.

- Vapaaehtoisuutta voi kannustaa paremmilla sosiaalisilla eduilla ja mahdollisuudella toimia myös kansainvälisissä kriisinhallintatehtävissä. Arvontamenettelyä voidaan käyttää, jos vapaaehtoisten määrä ei riitä, sanoo puolustusvaliokunnan jäsen Pekka Haavisto.”

Vihreät 31.8.2010

Asiantuntevaa vakuutuspalvelua!

Vain If-vakuutuksista saa nyt myös S-bonusta, kysy lisää!

Timo Soininen

Kitee, puh. 040 181 2535
timo.soininen@if.fi

Ole huoletta. Me autamme.

Kiteen

Avoinna ark. 8-17

HUOLTO-KARJALA OY

Kiteentie 46, 82500 Kitee. Puh. 020 743 4470

Tule kaupantekoon!

Meillä laatuotteet ja järkevät hinnat.

AGRI MARKET

Yrittäjätie 2, KITEE, puh. 01076 84 000

Kiteen meijeri oy

Savikontie 35, 82500 Kitee
p. 5100 500

Ryhmämatkalle, vapaa-ajanmatkalle, työmatkalle... Tutustu matkatuotantomme www.pohjolanmatka.fi Tervetuloa palveltavaksemme!

Pohjolan Matka

Kitee p. 0201 303 431, Tilausajot p. (013) 225 791

KITEEN MOOTTORIKONEISTAMO

Tolosen tie 1, 82380 Tolosenmäki
p. 013-224 500 f. 013-224 555

TAVALLISTA PAREMPAA LVI-OSAAMISTA
IHMISEN JA YMPÄRISTÖN HYVÄKSI.

LVI-BIONEERIT

Asemantie 18, 82600 TOHMAJÄRVI, puh. 040 556 4490
Puhoksentie 9, KITEE, puh. 040 508 5088

**AURINKOISTA PALVELUA
JOKAIKINEN PÄIVÄ...**

ma-pe 9-20, la 9-16, su 11-16

Kiteentie 10, 82500 Kitee, puh. 285 455

VEEKMAS OY

FG-TIEHÖYLÄT

www.veekmas.com

LÄÄKÄRIASEMA RESETTI

Olkontie 6, 82500 Kitee
Ajanvaraus puh. 0400 269 500 klo 8-16

Luotettavaa hautaus- ja kukkapalvelua jo yli 25 vuotta

Hautaus- ja kukkapalvelu

Ratilainen Ky

KITEE
Kiteentie 4
013-225 455

TOHMAJÄRVI
Kirkkotie 1
013-225 855

Pub-Ravintola-Restaurant
MONTTU
p. 013-882 260

Ilomantsi

Henkilökohtaista vakuuttamista

Ilomantsin Lähivakuutus
Mantsintie 8, ILOMANTSI
Riikolantie 1, TUUPOVAARA
Puh. 013 881 399

www.lahivakuutus.fi

**Koitereen ja
Koitajoen
kalastusalueet**

Ilomantsi

**KONE- JA AUTOTARVIKE
Tanskanen Oy**

Asematie 6, Ilomantsi
0400 793973/kutsu, 0400 878410/korjaamo

**Automaalaus ja Kuljetus
Martiskainen Ky**

p. 0400-177 813 Seppo
Pajatie 4, 82900 ILOMANTSI
www.martiskainenky.fi

Ruskosillantie 8, Ilomantsi
p. (013) 881055
www.salakanpuutarha.fi

**MANTSIN RAUTA-SPORT
LAATIKAINEN**

Aseita ja suksia asevelihintaan!

Käytettyjä vaihtoaseita varastossa. Kysy tarjousta aseista, kiikareista, erikoisista patruunakaliibereista ym. tarvikkeista!

SUKSITARJOUS:

Fischerin pitopohjauutus vaihto-oikeudella alk. 190 euroa.

Mantsin Rauta-Sport Laatikainen

Kalevalantie 6, 82900 Ilomantsi, puh. 0500 200382

Sähkö Surakka Oy

Markunvaarantie 5 B

Ilomantsi

p. 040 512 8038

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen kokoava voima

Karjalan Poikien Kilta perustettiin 12.9.1956 Karjalan Talon kaksoiskabinetissa. Perustavassa kokouksessa oli läsnä muun muassa lähiympäristön joukko-osastojen, sotilaspiirin, reserviupseeripiirin, reservialupseeripiirin ym. maanpuolustusasioista kiinnostuneita henkilöitä. Vuosikymmenten saatossa killan sääntöjä on mukautettu toiminnan – ja ympäröivän toimintaympäristön vaatimusten mukaisesti. Kilta toimii Pohjois-Karjalassa eri maanpuolustusjärjestöjen alueellisena yhteistyöelimenä. Killan toiminta tapahtuu pääasiassa jäsenyhteisöjen nimissä. Säännöissä todettiin myös killan voivan ottaa kantaa turvallisuus- ja maanpuolustusasioissa. Samoin säännöt antoivat mahdollisuuden osallistua maakunnan nuorison maanpuolustusvalistustoimintaan järjestämällä eri nuorisotilaisuuksia ja kouluihin esitelmäapua.

Vuonna 1988 vuosikokous hyväksyi säännöt joissa todettiin killan toteuttavan tarkoituksensa yhteistyössä jäsenyhteisöjensä kanssa mm. pitämällä yhteyttä puolustusvoimiin ja rajavartiolaituksen joukko-osastoihin ja muihin yksiköihin järjestämällä yhteisiä tilaisuuksia, esitelmä- ja juhlatilaisuuksia sekä retkiä ja kilpailuja.

Nykyisten sääntöjen mukaan varsinaiseksi äänivaltaiseksi jäseneksi voi päästä rekisteröity maanpuolustusjärjestö tai vastaava oikeuskelpoinen yhteisö. Jäsenmäärä 31.12.2009 oli 31 jäsenjärjestöä.

Oltermannit ja kiltajääkärit

Kunniajäseniä ovat Oltermannit ja kiltajääkärit. Killan hallitus pyytää vuosittain jäsenjärjestöjen esityksiä kiltajääkäreiksi ja palkitseminen tapahtuu vuosittain itsenäisyyspäivän iltajuhlissa.

Oltermanniksi voidaan sääntöjen mukaisesti kutsua Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Rajavartioston komentaja sekä Pohjois-Karjalan Alueoimiston-päällikkö. Oltermanni saa virkatehtävänsä hoitamisen ajaksi haltuunsa oltermanninsauvan joka hän luovuttaa pois tehtävän päättyessä.

Kunniapuheenjohtajaksi voidaan kutsua kunniajäsen, mikäli hän on toiminut hallituksen puheenjohtajana. Kunniapuheenjohtajia voi olla vain yksi kerrallaan. Nykyinen killan kunniapuheenjohtaja on Harri Hentunen.

Hallitus

Killan hallitukseen kuuluu puheenjohtaja ja kaksi varapuheenjohtajaa, jotka valitaan toimikaudeksi joka päättyy vuosikokouksen loppuun. Hallituksen jäsenet, 8-12 kappaletta, valitaan kahdeksi toimikaudeksi kerrallaan siten että puolet heistä eroaa vuosittain.

Vuoden 2010 puheenjohtajaksi on valittu Harri Norismaa ja varapuheenjohtajiksi Liisa Itä-niva ja Juha Rytkönen. Varapuheenjohtajat toimikuntineen vastaavat killan kahden pää-tapahtuman jotoksen ja itsenäisyyspäivän juhlatanssiaisten järjestelyistä. Hallitukseen jäseniä jäsenjärjestöistä on valittuna yhdeksän. Historiaa tehtiin vuonna 2009 vuosikokouksen valitessa ensi kertaa naisen killan varapuheenjohtajaksi. Valittu henkilö oli Inkeri Laukkanen.

Toiminta

Killan historia pitää sisällään monia värikkäitä ja muistorikkaita tapahtumia joista voitaneen mainita alkutaipaleen yhtenä toimintamuotona nuorison maanpuolustustahdon ja -hengen kehittäminen esitelmä- ja puhetilaisuuksina, koululaisten varuskuntavierailut, suunnistus- ja ampuma-kilpailut ja ohjelmalliset tanssitilaisuudet.

Karjalan Pojat - lehden toimituskunnan avustaminen, taloudenhoito ja painatusvastuu kuuluivat killan alkuvuosien toimintoihin kunnes vastuut siirrettiin reserviläisjärjestöjen hoidettavaksi.

Muistomerkki – ja patsashankkeissa killa on ollut aktiivinen toimija vuosien saatossa.

Karjalan Sotilassoittokunnan lakkautussuunnitelmat vuonna 1992 sekä huoli Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Sotilasläänin lakkauttamisesta vuonna 2004 saivat maanpuolustusväen takajaloilleen Pohjois-Karjalassa. Näissä molemmissa hankkeissa torjuntataistelujen käynnistäjänä oli Karjalan Poikien Kilta.

Eletäänkö vuonna 2010 aikaa jolloin killan on taas syytä valmistautua torjunta-taisteluun oman joukko-osastonsa puolesta? Aika näyttää.

Poluilla ja parketilla

Nykyisin toiminta on vakiintunut kolmeen merkittävään tapahtumaan vuosittain. Elokuun lopussa pidettävä Jotos toteutettiin ensimmäisen kerran vuonna 1973. Itsenäisyyspäivän juhlatanssiaiset on järjestetty perinteitä kunnioittaen vuodesta 1967 lähtien. Perinteeksi muodostuneet palkitsemiset, korkeatasoiset esitykset, vanhat tanssit, maittava illallinen, ryyditettynä Karjalan Sotilassoittokunnan musiikilla ei jätä ketään kylmäksi. Illan aikana pidettävät arpajaiset mukkeine palkintoineen on merkittävä osa killan taloutta. Yhteistoiminnassa Pohjois-Karjalan Alueoimiston kanssa killa järjestää vuosittain tulevan vuoden maanpuolustustapahtumien yhdentämistilaisuuden.

Työtä nuorison ja lasten suuntaan killa toteutti vuonna 2009 järjestämällä jouluaiheisen piirustuskilpailun Tohmajärven alakoulujen oppilaille. Piirustuksia saatiin yli 80 kappaletta joista parhaat palkittiin ja kaikki piirustukset matkasivat killan joulutervehdyksissä jäsenjärjestöille ja yhteistyökumppaneille. Tänä vuonna kilpailutyöt, lisätynä veteraanitervehdyksellä, tulevat Kylmäoijan koulun oppilailta Kontiolahdesta.

Suurten juhlatapahtumien järjestelyt on usein uskottu Karjalan Poikien Killan vastuulle. Näistä hyvinä esimerkkeinä ovat valtakunnalliset Torjuntavoittojen 60-vuotisjuhlarajajärjestelyt vuonna 2004 sekä torjuntavoittojen 65 -vuotisjuhlat yhdessä 14. Divisioonan perinneyhdistyksen Ilomantsin alaosaston kanssa vuonna 2009.

Karjalan Poikien Killan ylimpänä päätöksen tekijänä on vuosikokous jossa äänivaltaisina osallistujina ovat jäsenjärjestöjen edustajat. Hallitus toteuttaa käytännössä vuosikokouksen tekemät päätökset. Voit vaikuttaa killan toimintaan liittymällä jäseneksi johonkin jäsenjärjestöistä ja olemalla sen aktiivinen toimija.

**Teksti: Seppo Hyttinen KPK sihtööri
Lähde: Pekka Ripatti-Harri Hentunen, Karjalan Poikien Kilta ry. 1956- 2006**

Partio suorittamassa rastitehtävää vuoden 2009 Jotoksella. Kuva: Killan arkisto

Pyhäselän reserviläisiä hymyilyttää - kolmas kisa ja kolmas kiinnitys palkintokivääriin. Kuva: Ari Eskelinen.

Reserviläisten rynnäkkökivääriammuntakilpailu

Pohjois-Karjalan Aluetoimisto järjesti Itä-Suomen Sotilasläänin komentajan kenraalimajuri Jukka Pennasen perustaman ammuntakilpailun reserviläisille Kontiorannassa lauantaina 28.8.2010. Kilpailu käsitti sekä henkilökohtaisen että reserviläisyhdistysten välisen joukkuekilpailun, joka ammuttiin viisihenkisillä joukkueilla. Tapahtuman järjestelyvastuu on kunkin maakunnan omalla aluetoimistolla ja kilpailu ammutaan kaikissa viidessä Itä-Suomen Sotilasläänin alueen maakunnassa vuosittain aina elo-syyskuun vaihteessa.

Pohjois-Karjalan kilpailun johti aluetoimiston päällikkö evl Jouni Mattila. Tämän vuoden kilpailu ammuttiin yhtä aikaa kahdella eri radalla.

Neljä reserviläistä johti erittäin ammattitaitoisesti kaikki kilpailusuoritukset; Terho Hirvonen (PolRes) ja Jarkko Nilsen (PyhRes) radalla 4 sekä Heikki Kokko (JoeRu) ja Pertti Leinonen (PyhRes) radalla 6. Valvojina toimivat evl J Mattila, maj Arto Jeskanen ja maj Arto Muhonen. Karjalan Jääkäripataljoonan varusmiesosasto avusti ammunnan eri toimitsijatehtävissä. Tulospalvelusta vastasi kokemuksella ja suurella ammattitaidolla Ari Hevonkoski. Myös taulutuomareiden tehtävät hoitivat reserviläiset.

Kovia tuloksia

Kilpailu ammuttiin nyt siis

kolmatta kertaa. Tapahtumaan osallistui tällä kertaa yhteensä 91 reserviläistä neljästätoista eri yhdistyksestä. Kilpailun ohessa reserviläisillä oli mahdollisuus tutustua Sovellettuun Reserviläisammuntaan (SRA) Pasi Parviaisen johdolla.

Rynnäkkökivääriammunta sisälsi kohdistusammunnan (3+3+ 4 ls) sekä kaksi erillistä 10 laukauksen kilpasarjaa (10+10 ls). Ensimmäinen kilpasarja ammuttiin kääntyviin tauluihin; taulut olivat piilossa 10 sekuntia ja näkyvissä viisi (5) sekuntia. Tuon viiden sekunnin aikana ammuttiin aina yksi laukaus. Toinen sarja oli ns. pikakilpailu, jossa 30 sekunnin aikana ammuttiin kaikki kymmenen (10) laukausta. Sarjojen pisteet laskettiin

yhteen lopputuloksen aikaansaamiseksi.

Kilpailun taso oli tänäkin vuonna erittäin kova, sillä voittajan Mika Martelinin (Juan Res) tulos 188 (93+95) oli erittäin hyvä, jopa seitsemän pistettä parempi kuin viime vuoden voittajan tulos. Toiseksi tullut Sami Nenonen (Joensuun Res) ampui hankin erittäin hyvän tuloksen 184 (91+93). Pronssille sijoittui Markku Pisto (Liperin Resups) tuloksellaan 182 (90+92). Paras nainen oli Anna Tikkanen (Kontiolahden Res) 159 pisteellä, sijoitus oli 28. Kilpailussa palkittiin kuusi parasta ampujaa ja kolme parasta joukkuetta. Joukkuekilpailun voitti, kuten kahtena aikaisempanakin vuonna, Pyhäse-

län Reserviläisten I joukkue tuloksella 873 (viime vuonna tulos oli 856). Heidät palkittiin mitalien lisäksi ikuisesti kiertävällä kiertopalkinnolla, suojeluskuntakivääriä, jonka säilytyspaikka on aluetoimiston päällikön huoneessa. Pitkäaikainen ja laadukas työ ammuntaharrastuksen parissa palkittiin ko. yhdistyksessä nyt jo kolmatta kertaa. Hyvänä kakkosena kisassa oli Joensuun Reserviläisten I joukkue tuloksella 854 pistettä ja pronssille sijoittui Kontiolahden Reserviläisten I joukkue tuloksellaan 821 pistettä. Näillä tuloksilla sijoittuu varmasti korkealle muiden maakuntien tuloksia vertaillaessa.

Lisää osallistujia

Kilpailu järjestetään seuraavan kerran Kontiorannassa lauantaina 27.8.2011. Pohjois-Karjalan Aluetoimisto toivoo, että osallistujamäärä on silloin ainakin kolmannes suurempi kuin tänä vuonna. Jokaisen yhdistyksen toivotaankin rekrytoivan ensi vuoden tapahtumaan erityisesti uusia nuoria reserviläisiä.

Pohjois-Karjalan Aluetoimisto kiittää kaikkia osallistujia hyvähenkisestä, rehdistä ja samalla kovatasoisesta kilpailusta sekä toiminnanjohtaja Ari Eskelistä ja kaikkia eri toimitsijatehtävissä olleita reserviläisiä sekä Pasi Parviaista saamastamme tuesta. Tapahtuma oli jälleen kerran yhteinen puolustusvoimien ja reserviläisten onnistunut "voimien ponnistus", josta olemme kaikki hyvin ylpeitä. Taso nousee ja kilpailu kovenee - ryhtykää siis jo valmistautumaan ensi vuoden kilpailuun!

**Syysterveisin,
kilpailun johtaja
Pohjois-Karjalan
Aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti
Jouni Mattila**

Maakunnan miehiä ratsailla

- Taistelukentän taktinen yhdistelmä, tuli ja liike synnytti ratsuväen. Hevosten kesyttämistä lähtien ratsastava sotilas on edustanut taistelukentällä tämän yhdistelmän liiketekijää, josta syntyi ratsuväelle tyypillinen hyökkäyshenki, toteaa Juha Erola. Nurmijärveläinen Erola on ollut koko elämänsä ajan hevosten kanssa tekemisissä. Hänet esimerkiksi kutsutaan apuun, kun elokuvassa tai paraatissa tarvitaan taitavaa hevosten käsittelijää. Erolan kotitallassa hirtahtelee tälläkin hetkellä

kolme hevosta ja mies työskentelee Suomen Hevosurheilumuseon museomestarina Ypäjällä. Museo on osa Hippolis - hevosalan osaamiskeskusta. Keväällä ilmestyi miehen uusin teos "Karjalan Ratsujääkärirykmentti vapaussodassa 1918".

- Rykmentin perustamisvaiheista ja sen käymistä sotatiestä on hyvin vähän materiaalia, sillä rykmentin elinkaari vapaussodan aikana oli vain parin kuukauden mittainen ja aktiivinen taisteluvaihe kesti kaksi viikkoa. Halusin silti kertoa Karjalan Ratsujääkärirykmentin alkutaipaleesta jo senkin vuoksi, että rykmentin historia ulottuu katkeamattomana nykyaikaan saakka ja ansaitsee tulla julkaistuksi, kirjoittaja toteaa.

Taustaksi kerrottakoon, että Suomen itsenäisyyspyrkimysten edistämiseksi perustettiin vuonna 1914 itsenäisyysliike AK eli Aktiivinen Komitea. Itsenäisyysliikkeessä alettiin puuhata kansanarmeijaa, mutta oppia taistelutaitoihin jouduttiin kyselemään ulkomailta. Tammikuussa 1915 Saksa ilmoitti valmiudestaan kouluttaa 200 suomalaista. Melkoisen vaivihkaa alkoi nuoria vapaaehtoisia siirtyä ensin Ruotsiin ja sieltä edelleen Saksaan koulutettaviksi Pfadfinder-kurssille.

Suomalaisia koulutettiin partiopoikakurssiksi naamioidulla leirillä Lockstedissa. Vuoden 1915 syksyllä Saksa päätti nostaa suomalaisosaston vahvuuden 2 000 mieheen. Suomessa aloitettiin koko maata kattava salainen värväys. Vilkkainta värväystoiminta oli Uudellamaalla, Pohjanmaalla ja Karjalassa. Seuraavana keväänä joukosta muodostettiin Kuninkaallinen Preussin Jääkäripataljoona 27, jota johti majuri Maximilian Bayer.

- Saksassa koulutettiin myös 44 ratsujääkäriä, joista 27 oli perustamassa 4. päivänä maaliskuuta vuonna 1918 Joensuussa Karjalan Ratsujääkärirykmenttiä, Erola kertoo.

Raappanakin kuului jääkäreihin

Myöhemmin keväällä rykmenttiin otettiin eri puolilta Pohjois-Karjalaa runsaat 400 ratsumiestä. Karjalan Ratsujääkärirykmentin komentajana toimi jääkäriratsumestari Sven Erik Weckström. Toukokuussa perustetun konekiväärieskadroonan päällikkönä toimi puolestaan jääkäriluutnantti Erkki Raappana, josta kuultiin sitten myöhemmissäkin sodissa.

Suuren miesporukan olemassaolo huomattiin Joensuun katukuvassa. Miehet majoitettiin Joensuun yhteiskoululle, ja harjoituksia heillä oli muun muassa raviradalla, torilla ja Pielisjoen jäällä. Hevosten tallit olivat ensin kirkon makasiineissa, mutta siirrettiin myöhemmin raviradan maastoon. Rykmentin siirtymisestä ja taisteluista Karjalan rintamalla on kirjassa selkeät kartat ja tarkat kuvaukset. Tappioitakin syntyi. Esimerkiksi ilomantsilainen Jaakko Huurainen (s.1895) kaatui 28.4.1918 Kaislahdessa. Sodan jälkeen rykmentti siirrettiin Lappeenrantaan ja Kuopion kautta Hämeenlinnaan, jossa siitä muodostettiin Hämeen Ratsurykmentti.

Erola kertoo helppolukuisesti ja mielenkiintoisesti sekä välillä jääkäreiden omiin muistelmiin perustuen niin jääkäriliikkeen alkutaipaleesta kuin ratsujääkärirykmentin myöhemmistä vaiheista. Kirjan runsas, pääasiassa ennen julkaisematonta kuvamateriaali on valtaosin peräisin yksityisarkeologeista. Kirjan loppuun on koottu - varmaankin vaivaa nähden - asevelvollisten ja värvättyjen miesten luettelo, josta löytyy yllättävän suuri määrä tuttuja sukunimiä.

Aikaisemmin Erola on kirjoittanut "Kaskimailla" ja "Hevoslaitumilla" - kirjat.

ARMAS HÄRKÖNEN

K-SUPERMARKET KUPIAINEN

- Suuri valikoima
 - Laatuotteita
 - Aina edullisesti
- Puh. 0400 133 807
www.kupiainen.net

KITEEN KELLO JA KULTA RUOTSALAINEN

Kiteentie 16 (torin vieressä) Kitee puh. (013) 412 128

RIVI-ILMOITUKSET

KITEEN MAATALOUSTILIT OY, Olkontie 6, 82500 Kitee, p. 045 311 2773

POGOSTAN KALUSTE

Kalevalantie 23
82900 Ilomantsi
puh. 0400 150 591

*Palveleva
huonekalukauppa
Ilomantsissa*

Tutkimus vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta

Itä-Suomen yliopiston opiskelija Tuula Manninen tekee aikuiskasvatuksen gradua aiheesta vapaaehtoistyö/toiminta (ja sosiaalinen pääoma) ja pyytää apua tutkimukseensa. Hän tarvitsee haastateltavaksi 7-10 aktiivisesti vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekevää henkilöä. Haastateltavat saisivat olla eri-ikäisiä, eri sukupuolta olevia jne. Haastateltavien nimiä ei tulla mainitsemaan tutkimusraportissa.

Vapaaehtoista maanpuolustustoimintaa ei ole aikaisemmin käytetty tutkimuskohteenä. Tuula mainitsee, että reserviläistoiminnassa eräänä tärkeänä perustana on varmasti 'maanpuolustuksen aate' tai arvot, joita hänestä olisi mielenkiintoista tarkastella esimerkiksi toimijoita motivoivana tekijänä.

Vapaaehtoiset voivat ilmoittaa yhteystietonsa vaikkapa puheenjohtaja Harri Norismaalle, joka välittää tiedot eteenpäin. Tuula Mannisen puhelinnumero on 045 231 4184.

Maanpuolustuskoulutus

Pohjois-Karjalan Maanpuolustuspiiri

KURSSIT

LOKAKUU 2010

16.10.
Kouluttamisen perusteet (KOTU) **Kontioranta**

MARRASKUU

13.11.
Johtamisen perusteet (KOTU) **Kontioranta**

17.11.
Kokoontumiskeskusharjoitus **Liperi tai Kontiolahti**

17.11.
Viestiliikenneharjoitus **Ylämylly**

27.11.
Kouluttamisen perusteet (KOTU) **Kontioranta**

ELOKUAELÄMYKSIÄ
MONEEN MAKUUN!

Ohjelmistotiedot myös:
www.savonkinot.fi

TAPIO

Kauppakatu 27, Joensuu, p. 122 238

KINO-HOVI

Hovintie 6, Kitee, p. 285 761

SYYSKOKOUSKUTSU

Pohjois-Karjalan Reserviläispiiri ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään tiistaina 26. lokakuuta 2010 kello 18.00 Itä-Suomen Liikuntaopistolla, osoite: Kalevankatu 8, JOENSUU

Kokouksesitelmän pitää Tenho Ilvonen. Esitelmän aiheena: Aliupseerit Suomessa
Kokouksessa käsitellään sääntöjen 19 § syyskokoukselle määräämät asiat.
Esitykset muiksi käsiteltäviksi asioiksi on jäsenyhdistysten tehtävä kirjallisesti piirihallitukselle (= piiritoimistoon) viimeistään 19.10.2010.

Piirihallitus

SYYSKOKOUSKUTSU

Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiiri ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään keskiviikkona 27. päivänä lokakuuta 2010 kello 18.00 Itä-Suomen Liikuntaopistolla, osoite: Kalevankatu 8, JOENSUU

Kokouksesitelmän pitää Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja eversti Jari Kytölä.
Esitelmän aiheena: Ajankohtaista puolustusvoimista ja prikaatista
Kokouksessa käsitellään sääntöjen 9 § syyskokoukselle määräämät asiat.
Esitykset muiksi käsiteltäviksi asioiksi on kerhon jätettävä kirjallisesti piirihallitukselle (= piiritoimistoon) viimeistään 20.10.2010

Piirihallitus

HUOM!!!

Piirien jäsenet voivat osallistua molempiin esitelmätilaisuuksiin

Molemmat tilaisuudet alkavat kokouskahveilla kahvila Sportissa klo 17.30 alkaen.

Kokousviikonloppu Padasjoella

Puolustusministeriö luovutti 1996 korvauksetta maanpuolustusjärjestöille koulutus- ja harjoitusalueen Padasjoelta. Padasjoki sijaitsee Päijät-Hämeessä noin 50 kilometriä Lahdesta pohjoiseen Lahti - Jämsä tien varrella. Tätä koulutuskeskusta ylläpitävät RUL, Res ja Maanpuolustuskoulutus. Evon alueella sijaitsevalla harjoitusalueella on myös Suomen pelastusalan keskusjärjestön ja Suomen puolustusvoimien harjoitusalue. Alueella on sekä sotilaallisia että siviilikriisinhallintaan, palo- ja pelastustoi- meen liittyviä harjoitusalueita.

Meille reserviläisille tarkoitettu koulutuskeskus sijaitsee Iso-Taruksen itäpuolella ja Vähä-Taruksen koillispuolella sekä Kaakonlammin eteläpuolella. Alueella voidaan järjestää ampumatoimintaa, suunnistusta, maastotoimintaa ja erilaista koulutusta kuten esim. MPK:n kurseja. Talvella hiihtolatu kulkee majoitusparakkien nurkalta. Alue onkin vilkkaassa käytössä, toimintaa siellä on ympäri vuoden keskimäärin 35 viikonloppuna vuodessa. Asianmukaiset majoitus-, kokous- sekä saunatilat ovat Tielaitoksen lahjoittamissa parakeissa, joiden niminä ovat niiden paikkakuntien nimet, mistä kukin parakki on lahjoitettu. Maastotoimintaa varten on varastoparakissa sissiteltoja, ahkiota, louevaatteita, metsäsuksia, lämpö- astioita jne. Alueen voi varata käyttöön RUL:n toimistosta. Tällöin myös ampumaradat ovat käytössä.

Alueella on useampi ampu-

Liittohallituksen jäseniä johtamispäivän tehtävärastilla ampumassa.

marata. Telhönjärven lounaispuolella, Vähä-Hervon itäpuolella ja Iso-Hervon koillispuolella sijaitsee puolustusvoimien 150 metrin ampumarata, jossa voidaan ampua rynnäkkökivää- rillä. Samalla alueella on myös muita kuin sotilasammuntoihin liittyviä ratoja, kuten Padasjoen Riistanhoitoyhdistyksen hirviampumarata metsästystut- kintoa varten sekä Padasjoen reserviyhdistyksen pistoolirata ja sovelletun reserviläisam- munnan rata.

Seuraavaa kolmea vuotta linjaamassa

RUL:n liittohallituksen tämän vuoden kolmas kokous järjestettiin toimintaviikon- lopun yhteydessä Padasjoen koulutuskeskuksessa. Oli hyvin miellyttävää päästä tu-

tustumaan harjoitusalueeseen, mistä oli kuullut paljon hyvää. Viikonloppuun järjestelyt sujui- vat erinomaisesti. Työstimme kolmivuotissuunnitelmaa, pi- dimme kokouksen, verkotui- me sekä tietenkin saunoimme ja kehitimme vapaaehtoista maanpuolustuskenttää.

Pilotoimme myös testaamalla RUL 80 vuotta juhlavuoteen liittyvää johtamispäivää, mikä on tarkoitus järjestää joko paikallisesti tai alueellisesti joka piiriin alueella ensi vuonna. Halkilahden Mikko Salon seu- dulta oli laatinut erinomaisen johtamispäivän. Tapahtuman ensi vuonna järjestävät yhdis- tykset varmasti saavat juhla- tahtuman myötä erinomaisen toimintapäivän alueensa reserviupseereille.

**Teksti: Harri Norismaa
Kuva: Janne Kosonen**

TOIMINTAKALENTERI

LOKAKUU 2010

6.10.	RU/RES -työvaliokuntien kokous	Korsu
7.10.	270 vrk palveluiden kotiutus	P-KR/PKARPR
26.10.	RES- piiriin syyskokous	Joensuu
27.10.	RU- piiriin syyskokous	Joensuu

MARRASKUU 2010

9.11.	Kokelaiden ja ryhmänjohtajien koulutustilaisuus	Kontioranta
19.11.	Karjalan Pojat 4/2010 aineistopäivä Ilmoitushankinta: Eno, Kontiolahti, Joensuu	Päätoimittaja

JOULUKUU 2010

1.12.	RU-liiton huomionosoitusesitykset piiriin	Piiritoimisto
1.12.	RES-liiton ritarikuntien huom.os. esitykset	Piiritoimisto
5.12.	Marskin malja – tilaisuus	Joensuu
6.12.	Itsenäisyyspäivä	
9.12.	Karjalan Pojat 4/2010 ilmestyy	

KARJALAN POJAT

4/2010 ilmestyy 9.12.

Aineisto päätoimittajalle viimeistään perjantaina 19.11.2010

Armas Härkönen

Yliopistontie 1, 82900 ILOMANTSI

Puh. 050 3600 256

armas.a.harkonen@gmail.com

1/2011 ilmestyy 9.3.

Aineisto päätoimittajalle 5.2. mennessä

P-Karjalan rajavartioston vala Kiteellä

Rajajääkärikomppanian II/2010 saapumiserän valatilai- suus oli upea tapahtuma, joka alkoi kirkossa ekumeenisella jumalanpalveluksella. Rovasti Vesa Takala piti ortodoksisen valahetkipalveluksen, Kiteen kirkkoherra Mirva Lehtinen alttariliturgian ja sotilaspastori Petri Rask saarnan.

Sotilasvalan esilukijana toimi Kiteen kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Jukka Kankku- nen, joka ehti juuri sopivasti vaihtaa metsästysasun pukuun. Hän ampui muutama tunti aiemmin ensimmäisen karhun- sa. Ennen kirkkoa vitsailimme, josko Jukka mainitsisi valan ohessa ampuneensa aamulla Rajavartioston tunnuseläimen karhun. Ei maininnut.

Valanteon jälkeen eversti Kaakinen ylensi alokkaat raja- jääkäreiksi.

Rajajääkärit olivat todella edukseen, valakaavan toisto, uskontunnustukset ja virret kaikuivat selkeästi ja voimal- lisesti. En ole ennen Kiteen kirkossa kuullut laulettavan niin hyvin, sopisi koululaisten ottaa oppia.

Seppeleen laskun Sanka-

rihaukselle suorittivat eversti Tero Kaakinen, sotaveteraani, rajavääpeli evp. Toivo Rosti ja kiteeläinen rajajääkäri Antti Anttila. Musiikista huolehti niin kirkossa kuin seppeleen- laskussa Karjalan Sotilasoi- tokunta musiikkimajuri Petri Junnan johdolla.

Valalounas nautittiin Hut- sissa urheilutalossa, jossa liki 500 vierasta lusikoi maukkaan hernesopan Karjalan Sotilas- soittokunnan viihdemusiikin kera. Komentajan puheen jälkeen Kiteen kaupunginval- tuuston puheenjohtaja Jukka Kankkunen ja kirkkoherra Mirva Lehtinen esittivät ter- vehdyksensä. Kahvien jälkeen hieno ja mukavatunnelmainen juhla oli ohi.

Jääkärit siirtyivät ulos omaisten seuraan, sitten vielä lomatarkastukseen kentälle ja valaloma oli valmis alkamaan.

**Teksti ja kuva:
Reijo Kohonen**

Seppeleen laskivat rajajääkäri Antti Anttila, eversti Tero Kaakinen ja sotaveteraani, rajavääpeli evp. Toivo Rosti.

KARJALAN POJAT

**Pohjois-Karjalan reservipiirien ja Maanpuolustuskoulutus ry:n
Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirien tiedotuslehti**

Päätoimittaja

Osoite:
Puhelin ja s-posti:

Armas Härkönen

Yliopistontie 1, 82900 ILOMANTSI
050 3600 256, armas.a.harkonen@gmail.com

Piiritoimisto ja toiminnanjohtaja

Ari Eskelinen

0400 539 875

ari.eskelinen@luukku.com

Kotisivut:

www.pkreservi.fi

Sivunvalmistus:

LiperLaser Oy, Liperi

Painotyö:

Lehtisepät Oy, Pieksämäki

Karjalan pojat -lehden toimituskunta

RU Harri Norismaa, puheenjohtaja
RES Pauli Turunen

Ilkka Savolahti

Tarmo Nenonen

MPK ry Ahti Korhonen

Päätoim. Armas Härkönen

Nettilehti Hannu Härkönen

Tmja Ari Eskelinen

Karjalan Pojat kiittää kaikkia tukijoitaan!

A-Kuivaus Oy

Kosteuskartoitukset Rakenteiden kuivaukset
Lämpökuvaukset

Lylykoskentie 17 80130 JOENSUU
puh. (013) 871 023 fax. (013) 871 024
terho.hirvonen@a-kuivaus.fi

Terho Hirvonen Puh. 0400 203 385
Vesa Sormunen Puh. 0400 498 162
Jari Naumanen Puh. 0400 488 177
Marko Eronen Puh. 0400 849 330

JUKOLAN OSUUSKAUPPA

Porokylänkatu 18, 75500 NURMES • puh. (013) 480 702 • www.s-kanava.fi/jukola

Sinua
varten

Bonusta jopa 5 %.
S-kortilla maksaessasi
myös maksutapaetua.

www.s-kanava.fi

Porokylän

POROKYLÄN LEIPOMO OY

Maakunnan rakentaja
vuodesta 1984

Rakennustoimisto
EERO REIJONEN OY
PL 1 83101 LIPERI, Puh. (013) 651 905

Asianajotoimisto Aki Pietarinen Oy

Asianajaja, varatuomari
AKI PIETARINEN
Varatuomari
YRJÖ KAHELIN

Joensuu 013 748 808 Liperi 013 652 610
Siltakatu 14 B 3 krs Keskustie 3
Outokumpu 013 555 611 Polvijärvi 013 631 610
Koulukatu 2 2 krs Polvijärventie 14 2 krs

KARJALAINEN

**Karjalaisen
Kulttuurin
Edistämissäätiö**

REMONTTI-TIMPPA

RAKENTAMISEN JA SISUSTAMISEN
ERIKOISLIIKKEET PALVELEVAT

VÄRISILMÄ OUTOKUMMUSSA

Kummunkatu 18,
83500 OUTOKUMPU
Puh. (013) 561 701

RAUTANET POLVIJÄRVELLÄ

Yhdistie 2,
83700 POLVIJÄRVI
Puh. (013) 632 211

**BROMAN
Group**

LEHTOSEN LIIKENNE OY
TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. (013) 224 493

Tilintarkastus M. Haapalainen Oy

Malminkatu 5 B IV kerros
80100 JOENSUU
Puh./Fax (013) 226 391

KIKKIK CITYMARKET

8-21 **KAUPPAKATU** 8-18
www.citymarket.fi

**JOUSTAVAA
OSAAMISTA!**

Tämänkin lehden
sivunvalmistus.

P. (013) 010 6666 086,
0500 577 173

LIPER

LASER

V.TORO KY

ilomantsi

K SUPERMARKET

Tavallista parempi Ruokakauppa

EVÄSKONTTI Niinivaarantie 74,
p. 256 6813

VAPPO

Parasta Pohjoista Puuta

Vapo Timber Oy
www.vapotimber.fi

INTERSPORT

ERÄ-URHEILU

Kauppakatu 18 • Puh. (013) 227 211 • Avoimna ark. 9.30-18, la 9-15

JOENSUU

Silta- ja Kauppakadun kulmassa • Puh. (013) 120 520
Avoimna ark. 9.30-18, la 9-15

Maanpuolustuskoulutus

Pohjois-Karjalan Maanpuolustuspiiri

ISLO

ITÄ-SUOMEN LIIKUNTAOPISTO
Kalevankatu 8, 80100 Joensuu

**Pohjois-Karjalan
Pelastuslaitos**

Asiakasomistajuus kannattaa
klikkaa ja liity: www.s-kanava.fi

PKO

PKS KotiVihreä
Valitse, niin muut eivät valitse puolestasi

Pohjois-Karjalan Sähkö Oy
PL 141, 80101 Joensuu puh. (013) 2663 311

Joko sinä saat
vakuutusyhtiöstäsi
viiden tähden
laskuja?

Kodin ja perheen
vakuutukset

On mukava saada lasku, jota ei tarvitsekaan maksaa.
Yhä useammat asiakkaamme maksavat esimerkiksi
kotivakuutuksensa pankkiasioinnistaan saamallaan
OP-bonuksilla. Sitä kutsutaan keskittäjän eduksi.
Tutustu osoitteessa op.fi/bonus tai tule käymään.

Etua elämään. OP-Pohjolasta.

Pohjois-Karjalan
Osuuspankki

**Malja
isänmaalle!**